

சென்னை கலெக்டரேட்
மார்ச் 10 1924

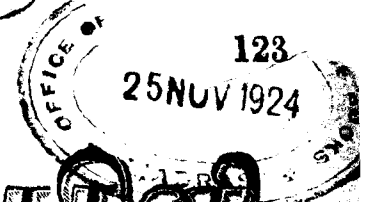
17 oct 1924

36
807211 / N15748
N24.10.4.
187463

Oct 24 (12)

தம்
பரப்பிரம்மணம்

ஆனந்தபோதினி

“எப்போது ளைத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தோகுதி } இரக்தாட்சிஸ் ஐப்பசிமீ கட { பகுதி
10 } 1924ஸ் அக்டோபர்மீ 17உ { 4

கடவுள் வணக்கம்.

இந்திரசா லக்கணவு கானலினீ ரொனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்
சந்ததமுஞ், சிற்பரத்தா வழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க
புந்திமகி முறநாளுந் தடையறவா னந்தவென்னம்
பொலிக வென்றே
வந்தருளுங் குருமெனினி மலர்த்தானை யனுதினமும்!
வழுத்தல் செய்வாம். (1)

பொருளாகக் கண்டபொருளைவைக்குமுதற் பொருளாகிப்
போத மாகித்
தெருளாகிக் கருதுமன்பர் மிடிதீர்ப் பருகவர்த
செழுந்தே னாகி
யருளானோர்க் கட்டிமுறமென் றன்னாத பூரணவா
னந்த மாகி
விரும்ப விரும்புபொரு னியாதந்தப் பொருளினையா
மிறைஞ்சி சிற்பாம். (2)

நினைபுநினைவு நினையன்றி யிலினை நினைத் திடுங்கால்
வினையென் ரொருமுத னின்னை யல்லாது வினையுண்டோ
தனைபுந் தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்க ளுள்ளச் செந்தாமரைவா
மனைபும் பொன்மன்றமு நின்றாடுஞ் சோதி மணியினக்கே. (3)

உள்ளத் தையுமிங் கொண்பு நின்னைகயினி கொப்பு வித்துங்
கள்ளத் தைச்செய்யுங் கிண்கிலித் துந்தத் கணக்குமுண்டோ
பன்னத் தில்விழுந் துன்போற் றயுந்துன் பரம வின்ப
வென்னத் தின்முன் னர்க்கே யெளிதார்திலினை வித்தகனே. (4)

187463

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. இத்திரஜாலம்=ஜாலம் காட்டுவோன் தன் மந்திர வல்லமையால் இவ்
லாததை உன்னதுபோல் காட்டும் வித்தை.

கானல் நீர்=கொடிய வெயிற் காலத்தில் ஊஷா பூமியில் சூரிய கிரணங்
களின் அனல் நீர் நிலைபோல் தோன்றுவது. இதற்குப் பேய்த்தேர்
என்றும் பெயர்.

இவ்வுலகம்=இத்திரஜாலத்திற்கும், கனவிற்கும், கானல் நீருக்கும் ஒப்
பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உண்மை, ஞானம் வந்தபின்பே அனுபவ
மாய்த் தோன்றும்.

சுசுவரனே ஜாலக்காரன். மாயையே அவன் வல்லமை. உலகமே
அவன் காட்டும் ஜாலம். ஜாலம் பொய். ஜாலக்காரன் மெய். கண்ணுக்
குத்தோன்றாத அவன் வல்லமை அவனில் அடங்கியிருக்கிறது. அது
போல் மாயையால் சுசுவரன் தோன்றுவித்த இவ்வுலகம் பொய். நிலையில்
லாதது. சுசுவரன் ஒருவனே மெய்யான பொருள்.

கனவு திருட்டாந்தத்தில்—கனவு காணும்போது அது உண்மையான
தாகவே தோன்றுகிறது. ஆனால் விழித்தபின்போ கண்ட கனவு பொய்
யென்று தெரிகிறது. அவ்வாறே அஞ்ஞான நிலையிலிருக்கும் வரையில்
உலகம் மெய்போன்றே தோன்றும். ஞானம் உதிப்பின் பொய்யென்று—
அசத்த சடம் என்று—அனுபவமாய்த் தோன்றும்.

இதில் ஒரு கேள்வியுண்டாகலாம். அதாவது விழித்ததும் கனவு
மறைந்தேபோகிறது. ஆனால் ஞானம் வந்தபிறகும் உலகம் மறையாமல்
தோன்றிக்கொண்டே யிருக்கிறதே என்று வினவலாம். அதற்குத்தான்
கானல் நீர் திருட்டாந்தம். கானல் நீரைப் பொய்யென்று ஒருவன் அறிந்த
பின்னும் அது தோன்றிக்கொண்டதான் இருக்கும். ஆனால் மறுபடியும்
அது நீரென்று மயங்கமாட்டான். கானல் நீரில் அனுபவமில்லை.
உலகில் அனுபவ மிருக்கிறதே யெனில், அப்போது கனவு திருட்டாந்தம்.
கனவு பொய்யாயினும் அதில் அனுபவமுமிருக்கிறது. இவ்வாறு இத்
தகைய விஷயங்களில் வேண்டியமட்டும் ஏகதேசமாகவே திருட்டாந்தம்
களைச் சுவனித்தல் வேண்டும்.

சிற்பரத்தால்=செதொருபமான பரம்பொருளினுஞ் சொல்லல்.

அழியாத=சத்தியமான.

தற்பரத்தை=தற்பதப் பொருளாகிய பரமான்ம சொருபத்தை.

சார்த்து=கலந்து.

இப்பாசரம் சுவாமிகள் தம்முடைய ஞானபிரயாகிய மெனனதேசிக சுவா
மிகளைத் துதித்துக் கையாண்டிருக்கிறார்கள்.

2. பொருளாகக் கண்ட பொருளெனவே தம்முடைய முதற்பொருளாகி =
காணப்படும் பொருளெனவே தம்முடைய சகல பொருள்களுக்கும் காரணமான
பொருளாய்.

போதம்=ஞானம்; அறிவு.

மிடி=வறுமை; குறைவு.

அருள் ஆனோர்க்கு=அருள் மயமானவர்களுக்கு; அருள்பெற்றோர்க்கு.

இருந்திர வினங்குபொருள்=அஞ்ஞானமாகிய இருள் ஒழியும்படிப் பிரகா
சித்திவந்து.

அலைநிலை றுரைகடலில் உதித்து ஒடுங்குவதுபோல் அசை அண்
டங்களினதும் பரமாத்மாவின்னிடத்திலேயே ஒடுங்குகின்றனவாதலின்,
'காணப்படும் பொருள்களுக்கெல்லாம் மூலப்பொருள்' என்றார்.

பரமான்மா அறிவே சொருபமாக வுடையதாதலின் 'போதமாகி
என்றார்.

"பொருளாகக்கண்ட பொருளெனவைக்கும் முதற்பொருள்" என்றத
சத்தின் இலக்ஷணம்.

"போதமாகி" என்றது சத்தின் இலக்ஷணம்.

"ஆனந்தமாகி" என்றது ஆனந்த இலக்ஷணம்.

ஆகவே "சத்தொன்றத் தொருபிராகிய பரம்பொருளை வணங்குவாய்"
என்பது இதன் கருத்தாம்.

3. நிலையும் நிலைவு=நிலைக்கும் எண்ணம்.

மனமே நிலைப்பதெனினும் சேவன் அறிவித்தால் அறியும் தன்மை
யது. ஜடமாகிய மனம் ஐவனை யன்றி இயங்காது. ஆதலின் "நிலைவும்
நிலையன்றி இல்லை" என்றார். வினைக்குத் தக்க பயனை யுட்டுவிப்பவன்
சுசுவரனே. அந்த வினைக்குத் தக்கபடி புத்தி செல்லும். 'புத்தி கண்
மானுசாரணி'. அதை நடத்துபவனும் சுசுவரனே. ஆதலின் "வினையும்
நிலையன்றி விளைவதில்லை" என்றனர்.

தனையும் தெளிந்து உன்னைச் சார்த்தோர்=தன்னையும்றிந்து, அதாவது
ஆன்மசாட்சாத்கார மடைந்து, பரமாத்மாவாகிய உன்னில் கலந்த
ஞானிகள்.

(அத்தகைய ஞானிகள் உன்னமாகிய சிதாகாயத்தில் பகவான் ஆன்
தத்தாண்டவம் புரிகிறார்.)

பொன்மன்றம்=(சிதம்பரத்திலுள்ள) பொன்னம்பலம்.

(ஞானிகள் உன்னமாகிய சிதாகாயத்தில் பரமன் தாண்டவம் புரி
கிறான் என்ற குறிப்பே சிதம்பர கோத்திரத்திலுள்ள பொன்னம்பலத்தில்
காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி உனக்குள் தாண்டவம் புரியும் ஆன்
டவனைத் தரிசி என்பது அதன் குறிப்பு. திரைவிட்டிருந்தால் பொன்னம்
பலத்தில் நடம்புரியும் நடராஜனைக் காணமுடியாது. திரையை நீக்கியே
தரிசித்தல் வேண்டும். அதுபோன்றே நம்முள் நடம்புரியும் நாதனையும்
ஒரு திரை மறைத்திருப்பதால்தான் நமக்கு அவரைத் தரிசிக்க இயல்
வில்லை. அத்திரையே அஞ்ஞானம், அல்லது அவித்தை, அல்லது மாயை
என்ற திரை.

“மாயையெனும் திரையை நீக்கி நின்னை யாரறியவல்லார்—நினைப் போர் கொஞ்சம் மன்றாக இன்பக் கூத்தாடவல்ல மணியே...” என்றனர் தாயுமானவரே மற்றோரிடத்தில்.

4. உள்ளத்தையும் இங்கு ஏனையும் நின்கையினில் ஒப்புவித்தம் = உடல் பொருள் ஆவி மூன்றினையும் உனக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்ட பின்பும்

உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் ஈசுவரனுக்கு ஒப்பித்துவிட்டு நன்னை ஒரு சுதந்திரமும் வைத்துக்கொள்ளாது எல்லாம் ஈசுவரன் செலவாகக் கொண்டபின் வினையேறக் காரணமில்லை யாதவின் அவ்வாறு கூற னார்.

“கணக்குமுண்டோ” என்பதிலுள்ள ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது—கணக்கு இல்லை என்றபடி.

பன்னத்தில் வீழும் புனல்போல் படிந்து = ஒடிக்கொண்டேயிருந்து பன்னத்தில் வீழ்ந்த ஜலம் பிறகு ஓடாமல் அப்பன்னத்திலேயே படிந்த கிடப்பதுபோல், மனப்பதைப்பற்று

உன் பரமவின்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கினார்க்கே = உன்னிடம் வைத்த அன்பின் பெருக்காலாகிய ஆனந்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு மட்டுமே . எனினும் தில்லை வித்தகவே = சுலபத்தில் கிடக்கும் பொன்னம்பலத்தில் அமர்ந்த ஞான சொருபியே.

ஆனந்தபோதினி

இரக்தாட்சிஸ் ஐப்பசிமீ கவ

தொழில்.

தொழில் என்றால் பொதுவாய் வேலைபென்று பொருள். உலகில் மானிடர்கள் சாதாரணமாய்ச் சீவியத்தின் பொருட்டே ஒரு வேலையைச் செய்வதால் தொழில் அல்லது வேலை பெய்தால் உத்தியோகம் என்றும் பொருள்படுகிறது. இம்மண்ணுலகில் வேலை செய்யாதவர்கள் ஒருவருமில்லை யெனலாம். ஏறும்பு முதல் யானை யிருகவுள்ள சகல சீவராசிகளும் வேலை செய்து கொண்டோன் இருக்கின்றன. வயிறே இதற்குக் காரணமாக விருக்கிறதெனலாம். ஒன்றையும் வேண்டாத பரமேசுவரர்கூட

தொழில்

125

சதா பஞ்ச கிருத்தியங்களாகிய தொழிலை நடத்திக்கொண்டேதான் இருக்கிறார். சதா ஒரு வேலையைச் செய்துகொண்டேயிருப்பது மானிடர்க்கு இயற்கையாகவே யிருக்கிறது. ஆகையால் வேலை செய்யாதவன் ஒருவனுமேயில்லை. “சும்மா இருக்கிறான்” என்று கருதப்படுகிறவன்கூட உண்மையில் சும்மா இருக்கவில்லை. அவன் தேகம் வேலை செய்யாதிருந்தாலும் அவனுடைய மனமாவது, வாக்காவது, இரண்டும் சேர்ந்தாவது வேலை செய்துகொண்டேதான் இருக்கும். ஏனெனில் நாம் மனம் வாக்கு காயம் என்ற மூன்றும் தொழில் செய்கிறோம். மூன்றும் வேலை செய்யாமல் உண்மையாகவே சும்மாவிருப்பவன் ஞானி ஒருவனே. அவன் மட்டுமே தொழிலற்றவன். மற்றையரெல்லாம் ஏதேனுமொன்றைச் செய்துகொண்டிருப்பவர்களே.

தேகம் உற்பத்தியாகி பூமியிற் சனித்ததுமுதல் சவமாய்க் கீழே விழுமட்டும் வயிற்றிலுள்ள பெருந் தீயாகிய ஜடாராக்கி னிக்கு 5 அல்லது 6 மணி நேரத்திற் கொருமுறையேனும் உணவுப்பொருள்களாகிய எரிகரும்பை எறிந்துகொண்டே யிருக்க வேண்டும். இந்த வயிறே மகாகொடியது. ஒருவேளை உணவை யளிக்காவிடின் வதைத்துவிடும். அதிகமாய்க் கிடைத்தபோது இரண்டு வேளை யுணவையேனும் மொத்தமாய் ஏற்றுக்கொள் என்று வேண்டினாலும் ஒப்புவதேயில்லை. இவ்வென்ன அடாவடித் தனம்! இந்த வயிற்றிற் கிரைதேடுவதற்காகவே மனிதர், மிருகம், பசு, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன முதலிய சகல சீவராசிகளும் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. மிருகங்கள், பசுக்கள், ஊர்வன நீர்வாழ்வன இவைகளுக்கு இரைதேடுவதே நான் முழுதும் தொழிலாக விருக்கிறது. பகல் முழுதும் தொழில் செய்த ஆயாசத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளச் சகல ஜீவராசிகளும் இரவில் தூங்குகின்றனர். இந்த உண்ணல் உறங்கலாகிய இரண்டு காரியங்களை யும் எல்லா ஜீவராசிகளும் செய்தே தீரவேண்டும். கடைசியில் அறித்தியமாகிய இந்த உலகவாழ்க்கையில் நாம்செய்யும் தொழில்கள் இந்த இரண்டாகவே முடிகின்றன.

இதனாலன்றோ ஆன்றோர் உலகில் கடைசியில் நாம் செய்யும் தொழில் முழுமையும் கூடி “உண்ணுவதும் உறங்குவது மாகமுடியும்” என்று கூறியருளினார்.

மனிதன் மட்டும் தன் ஜீவனத்திற்காகப் பலவகையான

தொழில்களைச் செய்கிறான். இத்தொழில்களை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். 1. சுயாதீனத்தொழில், 2. அடிமைத் தொழில்.

1. சுயாதீனத் தொழில். தனது சொந்தத்தொழில். இன்னொருவருக்குக் கட்டுப்பட்டு அஞ்சிச் செய்வதல்ல.

2. அடிமைத் தொழில் என்பது இன்னொருவருடைய தொழிலைக் கூலிக்குச் செய்வது. சுயாதீனத் தொழில்கள் என்பவை- விவசாயம், வர்த்தகம், கைத்தொழில்கள் இவைகளாம். இன்னொருவரிடம் சம்பளம்பெற்று அவர்களுடைய வேலையைச் செய்வதாகிய தொழில்கள் எல்லாம் அடிமைத் தொழில்களே.

சுயாதீனத் தொழில் செய்யும் ஒருவன் அத்தொழிலால் உண்டாகும் இலாபம் முழுமையும் தானே அடைகிறான். அதனால் அவன் தொழிலை உற்சாகத்தோடும் ஊக்கத்தோடும் செய்து அதை நாளுக்குநாள் விர்த்திசெய்துக் கொள்வான். அவன் ஒருவர்க்கு அஞ்சித் தொழில் செய்யவேண்டிய தில்லை. அவனுக்கு உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியும், சுயமதிப்பும், கௌரவமும் உண்டாகின்றன. அவன் தன் சௌகரியப்படி வேலைசெய்யலாம். நினைத்த போது தன் வேலையை நிறுத்திவிட்டுத் தனக்கு அவசியமான வேறொரு காரியத்தைக் கவனிக்கலாம், அதற்காக இன்னொருவர் அனுமதிக்கு அவன் எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டியதில்லை.

இன்னொருவரிடம் சேவகாவிர்த்தி செய்பவன் அடிமைத் தொழிலை செய்கிறான். “அதமம் சேவகா விர்த்தி” என்று முன்னோர் கூறியிருக்கின்றனர். அவனிடம் வேலைவாங்கிக்கொண்டு அவனுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் எஜமான் ஆண்டான் நிலைமையிலும், சம்பளம்பெற்று வேலைசெய்யும் அவன் அடிமை நிலைமையிலும் இருக்கிறார்கள். அவன் புத்திபலத்தாலோ தேகபலத்தாலோ செய்யும் தொழிலுக்குக் கால அளவின்படி குறித்த ஒரு தொகையைப் பெறுகிறான். அதனுண்டாகும் மற்றபலன் முழுமையும் எஜமான் அடைகிறான். அடிமைத்தொழில் செய்வோன் தனக்குமேல் ஒரு அதிகாரியிருக்கிறான் என்று அச்சத்தோடு வேலைசெய்கிறான். அவன் கட்டுப்பட்டவன். அடிக்கடி இன்னொருவர் அனுமதிக்கும் கட்டளைக்கும் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டியவன். தொழிலில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தவறுசெய்யின் தண்டனைக்கும் கண்டனைக்கும் ஆளாவான்.

சுயாதீனமான தொழில் செய்வோனுக்குக் கௌரவமும் மதிப்பு முண்டு. அடிமைத்தொழில் செய்வோனுக்கு அவை கிடையா-அவனுக்குத் தன்மதிப்பேயில்லை. ஒரு குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் குடும்ப சவரட்சணக்காகத் தாங்களே சுயாதீனத் தொழில்களைச் செய்து தங்களுடைய உலகவாழ்க்கைக்கு வேண்டியவற்றைத் தாங்களே உற்பத்தி செய்துகொண்டால், அக்குடும்பம் வரையில் ஒருவர் தயவுக்கேனும் ஆதரணைக்கேனும் எதிர்பாராத கௌரவமுடைய குடும்பமாகும். அக்குடும்பத்திற்குக் கௌரவமும் தன்மதிப்புமுண்டு. இவ்வாறே ஒரு தேசத்திலுள்ள குடும்பங்களில் பெரும்பாலானவை அக்குடும்பத்தைப்போல் நடந்து கொண்டால் அத்தேசம் கௌரவமும் மதிப்பு முடையதாகும்.

உலகில் முன்னேற்ற மடைந்து செல்வமும் பணமும் பொருந்தியுள்ள தேசங்களினைத்தும் சுயாதீனத்தொழில் செய்வதிலேயே பிரிய முடையவைகளாக விருக்கக் காணலாம். அதாவது அத்தேசத்தவர்களில் பெரும்பாலோர் சுயாதீனத் தொழிலிலேயே விரும்புகிறவர்களாகவும் அடிமைத்தொழிலை வெறுப்பவர்களாகவும் இருக்கக் காணலாம். திருட்டாந்தமாய் இங்கிலாந்தி லுள்ளோர், பெரிய பிரபுக்களாக விருப்போர் கூட, விவசாயம் வர்த்தகம் கைத்தொழில் இவற்றையே மதிப்பார்கள். இராணுவத் தொழில் நமது பெண்டு பிள்ளைகளையும் பொருள்களையும், அப்படியே நம்தாய்நாட்டின் சுயாதீனத்தையும் பாதுகாக்கும் தொழிலானதால் அதைமட்டும் கௌரவத் தொழிலாக மதிக்கிறார்கள்.

இனி நம் நாட்டார் இவற்றில் எவ்வகுப்பைச் சேர்த்தவர்களாக விருக்கிறார்களென்று பார்ப்போமாயின் ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் “அடிமைத் தொழில்” என்றபதம் வரையப்பட்டிருக்கிற தென்று கூறலாகும். ஏனெனில் அகத்திலகூணம் முகத்தில் என்பதுபோல் நம் நாட்டாரில் பெரும்பாலோர் மனதில் அடிமைத்தொழிலின் நாட்டமே யதிகமாயிருக்கிறது. காலக்கேட்டினால் விவசாயம், வர்த்தகம், கைத்தொழில் முதலிய சுயாதீனத் தொழில்களை இழிவான அகௌரவத் தொழில்களாகவும், சேவகா விர்த்தியாகிய அடிமைத் தொழிலைக் கௌரவமான தொழிலாகவும் மதிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். இந்த மதிமயத்தால் நம் தாய் நாட்டிற்கே பெரிய அனர்த்தம் விளைந்தது. எவ்வாறெனின்;—

1-வது—அடிமைத் தொழிலைக் கௌரவமாகக் கருதியதால் அதற்கு இக்காலத்தில் அவசியமான அன்னிய பாஷைக் கல்வியையே முக்கியமாய்க் கற்கத்தொடங்கி தாய்ப்பாஷைக் கல்வியை யலட்சியம் செய்யத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

2-வது—தாய்ப்பாஷைக் கல்வியை யலட்சியம் செய்ததால் நமது முன்னோருடைய ஆசார ஒழுக்கங்களின் சிறப்பையும், நமது பூர்வீக நாகரீகத்தின் மேன்மையையும், நமது மதத்தின் அனாதி நித்தியத் தன்மையையும் உணர வழியில்லாது போயிற்று. அன்னிய பாஷையின் பழக்கத்தால் அந்த அன்னிய ஆசார ஒழுக்கங்களுடைய மேலானவை யெனமதித்து அவற்றையே கைப்பற்றத் தொடங்கி விட்டார்கள். இதனால் ஆசாராசனர்களாய் சுயமதிப்பையிழக்க நேர்ந்தது.

3-வது—அன்னிய பாஷைகற்று அடிமைத் தொழிலையே கௌரவத் தொழிலாய் மதித்தவர்கள் சுயாதீனத் தொழில்களையவமதித்ததால் விவசாயம் வர்த்தகம் கைத்தொழில் இவைவிர்த்தியாகாமல் குன்றிப்போயின.

4-வது—நமது வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்களைக்கூட நாமே உற்பத்தி செய்துகொள்ளாததால், உணவுப் பொருள்களுக்கும், உடுக்க வஸ்திரத்திற்கும், நேரய்தீர்க்க ஒளவுத்திற்கும் கூட அன்னிய நாட்டாரிடம் கையேந்தி நிற்கநேரிட்டது.

5-வது—இக்காரணங்களால் ஜனங்கள் பிழைப்புக்குத்தொழிலின்றி திண்டாட நேர்ந்தது. தரித்திரம் மலைபோல் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. பெரும்பாலோர் அரைப்பட்டினி கிடக்கும் காலம் வந்துவிட்டது. இதை விரித்துக் கூறவெனின் பலபக்கங்கள் கொள்ளும், மனத்துடிப்புண்டாகும் என அஞ்சி யிதோடு நிறுத்துகிறோம்.

6-வது—இப்போது கடைசியில் இவர்கள் கௌரவமான தென, வீண்மயக்கால் எண்ணி யிருந்த அடிமைத் தொழிலுக்கும் திண்டாட வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

எப்படியெனில் அடிமைத் தொழிலில் ஆசையைவந்து அன்னிய பாஷையையே யதிகமாய்க் கற்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அதைக்கற்றபின் இதரமான விவசாயம், வர்த்தகம், கைத்தொழில் முதலிய சுயாதீனத் தொழில்களைச் செய்யலாமெனில், அவை அகௌரவமான இழிதொழில்களாகத் தோன்று கின்றன. அப்

படிச்செய்ய விரும்பினாலும் இவர்களால் முடியாது. ஏனெனில் அவற்றில் ஒரு தொழிலைச் செய்வதற்கு வேண்டிய கல்வியையிவர்கள் கற்கவில்லை. இவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படும் கல்வியோ இகத்திற்கும் உதவாது, பரத்திற்கும் உதவாது. துரைத்தனத்தாரிடம் அல்லது அன்னியநாட்டு வர்த்தக சங்கத்தாரிடம் அடிமைத் தொழில் செய்யமட்டுமே அக்கல்வி பயன்படும்.

அத்தகைய கல்வியை யாவருமே கற்கத்தொடங்கி விட்டார்கள். பிஏ, யம்-ஏ பட்டதாரிகள் அளவுக் கதிகமாய் விட்டார்கள். யாவரும் சேவகாவிர்த்தியையே நாடுகிறார்கள். அதில் எத்தகைய இழிவும் கஷ்டமும் ஆபத்துமான தொழிலாக விருந்தாலும் அதையே கௌரவமான தொழிலாக எண்ணுகிறார்கள். தாழ்ந்த பரீட்சையாகிய S. S. L. C. யில் தேரிய ஒருவனுக்கு அளிக்கக் கூடிய வேலைக்கு பிஏ, யம்-ஏ பட்டதாரிகள் கூட அபேகைகராக வருகிறார்கள். ஒருவேலை காலியாக விருக்கிறது என்ற விளம்பரத்தைக் கண்டால் இருநூறுபேர் முன்னூறுபேர் அதற்கு தர்க்காஸ்து அனுப்புகிறார்கள். இவர்கள் இம்மாதிரிபோய் மேல் விழுவதால் அதிகாரிகள் உயர்ந்த படிப்பாளியைப் பொருக்குவதோடு இன்னும் ஆடுமாடுகளைப் பொருக்குவதுபோல் தேகபலம் முதலிய பலவிஷயங்களில் சிறந்த ஒரு ஆளைப் பொருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு மற்றபேரைத் தலை நாணத்தோடு திரும்பிச் செல்லச் செய்கிறார்கள். அந்தோ இதனால் பணத்தைச் செலவழித்துப் படித்து விட்டுக் கடைசியில் வேலை யகப்படாமல் திண்டாடுகிறவர்களின் தொகை யதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. இது மிக்க துக்ககரமான விஷயம்.

நமது அறியாமையாலும், வீண்மயக்காலும், நம்முன்னோர் நாகரீகம் ஆசாரம் முதலியவற்றை யிழிவுச்செய்ததாலும், அன்னிய நாகரீக ஆசாரங்களில் தகாதனவற்றை யெல்லாம் அனுசரிக்கத் தொடங்கியதாலுமே நாம் இத்தகைய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டோம். இது நம்குற்றமேயன்றி வேறில்லை. இனியேனும் நம்மக்களுக்குத் தகுதியான கல்வியைப் புகட்டி, அவர்களுக்கு அடிமைத் தொழிலில் இப்போதிருக்கும் ஆசையை யொழித்து, அவர்களுக்குச் சுயாதீனத் தொழில்களின் பெருமையும் நன்மையும் நன்கு விளங்கச் செய்தால்தான் நம் தாய்நாடு கேடிமமடையும். பெற்

ரோர்களும் உபாத்திமார்களும் இவ்விஷயத்தில் சிரத்தை யெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கருணாநிதியாகிய பரம்பொருள் நம் பாரத மாதாவின் விஷயத்தில் நல்லருள் புரியவேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் தத் ஸத்.

நவீன நாகரீகத் தீங்கு.

ஆங்கிலம் படித்தவர்களில் பெரும்பாலர் எல்லா விஷயங்களிலும் ஆண் பெண் இருபாலரும் மேல் நாட்டார் ஒழுக்க ஆசாரப்படி நடக்க வேண்டுமென்கின்றனர். அதற்கு ஆதாரமாக “புதியன புத்தலும் பழையன கழிதலும் வழுவல கால வகையினானே” என்றதைக் கூறுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ., பட்டம்பெற்ற ஒரு முதலியார் (பெயரைப்பற்றி நமக்கு அவசியமில்லை) ஒரு வியாசத்தில் இதே ஆதாரத்தைக்காட்டி பின்வருமாறு வரைகிறார்:—

“நாகரீகம் அதிகரிக்க அதற்கு ஏற்றவாறு நாம் நடந்து கொள்ளுதல் முன்னோரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நீதிகளுக்கு விசேஷமாகியிருப்பினும் குற்றமாகாது. மங்கைப் பருவமடைந்த மங்கையர்கள் வீட்டை விட்டுச் செல்லவாகாது என்று கூறியிருப்பினும், தற்கால சிறுமிகள் பாடசாலைக்குச் செல்கின்றனர். மற்றும் சிலர் ஆடவர்களுக்குரிய சுதந்தரங்கள் தமக்கும் உண்டென்று போர் செய்து அவைகளை யடைந்து அவர்களோடு ஒத்து உழைக்கின்றனர். இது நம் தமிழ் மக்கள் வழக்க ஒழுக்கங்களுக்கு, மாறுபட்டிருப்பினும் குற்றமாகுமா? (ஆகாது என்பது பொருள்.) இது போலவே ஆண் மங்களிலும் அனேக மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் தலைகளில் முன் மயிர் வைத்துக்கொள்வதும், மேனாட்டி மக்கள் போல் உடைகள் உடுத்தவதும், இன்னும் பல செய்கைகளும் (இவை அரை மீசை கால் மீசை வைப்பதும், சாராயம் குடிப்பதும், சுருட்டி பிடிப்பதும், மாதரோடு கை கோர்த்துக்கொண்டு திரிவதும் ஆகியவர்களைக் குறிக்கிறதாக்கும்) நம் ஒழுக்கத்திற்கு மாறுபட்டிருப்பினும் குற்றம் என்று கூறமுடியாது * * *

நமது முதலியாரவர்கள் உயர்தர ஆங்கிலக் கல்விகற்றதன் பயன் இது போலும். “புதியன புத்தலும் பழையன கழிதலும் வழுவல கால வகையினானே” என்று கூறப்பட்டதாலேயே நாம் நமது முன்னோர் ஆசார ஒழுக்கங்களையெல்லாம் அவட்சியம்செய்துவிட்டுத் தகாத மேல் நாட்டு ஆசாரங்களைக் கண்மூடித்தனமாய் கைக்கொள்வதா? ஒளவையார் “தையல் சொற்கேளேல்” என்று கூறியதால், மனைவி “சாப்பிட வாருங்கள்” என்றால் கணவன் சாப்பிடாமல் பட்டினியாகவே யிருக்கவேண்டுமென்பதா? இது நாகரீகம் என்கிறார் நமது நண்பர், ஆகையால் நாம் சந்த அநாகரீகர்களாகவும் மூடர்களாகவும் இருந்து இப்போதுதான் மேல்

நாட்டாரிடம் நாகரீகம் கற்றுக்கொள்கிறோம் என்று கருதுவோரில் நமது நண்பரும் ஒருவர் என்று கருதுகிறோம். நமது முன் நிலைமை யெவ்வாறிருந்தது, நமது நாகரீகம் எத்தகைய நிலையிலிருந்தது, எவ்வளவு புராதனமானது என்பதை அறிந்திருந்தால் இவ்வாறு இவர் வரைந்திருக்க மாட்டார். ஒவ்வொரு நாட்டாரின் உடை, ஆசாரம் முதலியவை அந்தந்த நாட்டின் சீதோஷண நிலைமையையும் வசதிகளையும் பொருத்தவை. மேல் நாட்டாரின் உடை நமக்கு ஒவ்வாதென்பதும் நமது ஆசாரத்திற்குத் தகாதென்பதும் ஒரு பக்கமிருக்க, நமது வருவாய்க்கே யது பொருந்தாது என்பது வெளிப்படையுள்ளது. தங்கள் தேசாசார ஒழுக்கத்தைக் கைவிடுவோர் எங்கேனும் ஒரு ஜாதியாராக மதிக்கப்படுவார்களோ? -மேல் நாட்டார் எந்தத் தேசம் சென்று எவ்வளவு காலம் அங்கு தங்கியிருப்பினும் தங்கள் தேசாசாரத்தைக் கைவிடுகிறார்களா?

மேல் நாட்டு ஆசார ஒழுக்கங்கள் நம் ஆடவர்க்கே பல தீங்குகளை விளைவிக்கின்றனவென்பது பன்முறை அறிவாளிகளாகிய ஆன்றோரால் நன்கு நிறுபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கப் பெண்மக்கள் இவர் கூறுகிற வழிகளில் நடந்தால் அவர்கள் நிலைமை யென்னாகும்? கொஞ்ச காலத்திற்குள் பெண்களுக்குரிய அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்ற நார்த்துணங்களும் அறவே யொழிந்து ‘கற்பு’ என்ற வார்த்தையே கணவாய் மறைந்துபோம். நமது பெண்மக்கள் கற்பரகிகளாய் இருந்து தெய்வ வருள் பெறவேண்டுமென்றும், அனாதிகால முதல் நம்நாட்டு மாதர்க்கிருக்கும் கற்பினுலுண்டாகும் பெருங்கீர்த்தி மங்களாகாதென்றும் கருதுவோர் மேல் நாட்டு ஆசாரப் பேயினிடம் அவர்கள் சிக்கவொட்டாது பாதுகாக்க வேண்டும். மங்கைப் பருவம் வந்த பெண்கள் சாதாரணமாய் அன்னிய ஆடவரோடு புழங்குவதால் எத்தகைய தீங்குகள் நேரிடுமென்பது சாதாரண புத்திபுடையோர்க்கே சற்று சிந்தித்தால் நன்கு விளங்கி அவர்களைத் தடுக்கிட செய்யும். மேல் நாட்டு ஆசார சம்பந்தமான கதைகளை வாசிப்போர் இந்த உண்மையை யறிந்தேயிருப்பார்கள். மங்கையர் கல்வி (நமக்கு அவசியமான கல்வி வரையில்) கற்பதைப்பற்றி நாம் கூறவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு பாடசாலைக்குச் செல்வது தகாத நடக்கையே, அதிலும் ஆடவராகிய உபாத்திமாக்கள் இருக்கும் பாடசாலைக்குச் செல்வதாவது, அன்னிய மத உபாத்திமிகளிடம் கல்வி கற்பதாவது மிகுதியும் தகாததேயாகும். இவற்றால் பெருந் கெடுதிகள் விளைவது பிரத்தியட்ச அனுபவமாக விருக்க, நமது முதலியார் நம்மவர்க்கு இத்தகைய போதனை செய்வதைப்பற்றி நாம் மிக்க விசனிக்கிறோம். மேல் நாட்டு நாகரீகத்தில் இவருக்குண்டாகிய மயக்கமே விதற்குக் காரணம்.

மேல் நாட்டு மாதரின் நிலைமைக்கும் நம் நாட்டு மாதரின் நிலைமைக்கும் மிக்க வித்தியாசமுண்டு. ஆதியில் அவர்கள் ஆண் பெண் இருபாலரும் வித்தியாசமின்றி யிருந்தவர்கள். அந்த நிலைமையிலிருந்து அவர்கள்

சீர்திருத்த மடைந்தவர்கள். அவர்களில் அனேகர் தாங்களே ஒரு தொழிலைச் செய்து ஜீவிக்க வேண்டியவர்களாக விருக்கிறார்கள். நமது மாதர் எப்போதும் ஆடவரால் ஆதரிக்கப்படுபவர்கள். அப்படி யாரோனும் அனாதரவான நிலைமையை யடைந்துவிட்டால் அப்போதும் வீட்டிற்குள்ளிருந்து படியே, தூல் தூற்றல், நிறு தின்பண்டங்கள் செய்தல் முதலிய ஏதேனும் மொரு தொழில் செய்து ஜீவிப்பார்களே யன்றி வெளியில் சென்று அன்னிய ஆடவரின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டு வேலை செய்யமாட்டார்கள்.

மேல் நாட்டாருக்கு இல்லற தருமம் என்ற ஒன்றில்லை. நமக்கோ இல்லற தருமம் மிக முக்கியமான அறம். அதற்கு மனைவி அவசியம். இல்லறத்தைச் சரிவர நடத்துவதிலேயே ஒரு ஸ்திரீக்கு எவ்வளவோ வேலைகளிருக்கின்றன. அதற்கு அவசியமான கல்வியைக்கற்று இல்லறத்தைச் சரிவர நடத்தி கற்பாசியாக விருந்தால் அவள் இருமைப் பயனையும் அவசியம் அடைவாள்.

வாலிப காலத்தில் உலக அனுபவம் தெரியாது. மனப்போக்கைத் தடுக்கும் வல்லமை கிடையாது. அக்காலத்தில் பெண்கள் தனியே வெளியில் செல்வதால் சுலபத்தில் ஆபத்துகளில் சிக்கிக்கொள்வார்கள். இத்தகைய தீமைகளுக்கு இடந்தராமல் நம் பெண் மக்களைக் காப்பாற்றவும், மறுமையில் அவர்கள் தெய்வீகப் பதவியடையவும் கருதியே அத்தகைய ஆசார ஒழுக்கங்களை மகான்களாகிய நம் முன்னோர் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். நமக்குத் தீமைவிளைக்காத நெரிசல விஷயங்களில் காலத்தை யனுசரித்து, நாம் மாறுதலடையவேண்டியது அவசியமானாலும் மேற்கண்டபடி நாம் நமது முன்னோரது மத சம்பந்தமான பூர்வீக ஆசார ஒழுக்கங்களை யடைபெறும் செய்தொழித்துவிட்டு மேல்நாட்டு அன்னிய ஆசாரங்களைக் கைக்கொள்வது பெருங்கேட்டை விளைவிக்கும் என்பதே ஆன்றோர்களின் அபிப்பிராயம். நாம் மனப்பூர்வமாக அதை நம்புவதாலேயே நமது நண்பர் கூறிய போதனையை மறுத்து வரைய நேர்ந்தது. இனி இதை வாசிப்போர் சிந்தித்து, ஐயமுள்ளதேல் ஆன்றோரைக்கேட்டு அவர்கள் புத்தி கூறுமாறு நடந்துகொள்ளும்படி விட்டுவிடுகிறோம்.

ஓம் தத்தத்.

பத்திரிகாசிரியர்.

ஹிந்து மத சித்தாந்தங்கள்.

கீழ்க் கூறப்படும் விஷயங்கள் ஸ்ரீமான் பாபு கோவிந்ததாஸ் என்பவரால் வரையப்பட்ட “ஹிந்து மதம்” என்ற நூலுட்பற்றி கனம் பொருந்திய பிரம்மம் ஸ்ரீ ஸா. சதாசிவய்யரவர்கள் (சென்னை ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாக் விருந்தவர்) மேலே கண்ட தலை யங்கமிட்டு “இந்தியன் ரிவியூ” என்ற சஞ்சிகையில் வரைந்துள்ளவற்றின் மொழி பெயர்ப்பு:—

“உபநயனம், கலியாணம் என்ற இரண்டு ஸமஸ்காரங்கள் மட்டுமே இக்காலங்களில் சிலையாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டியவை. பிறவி வித்தி

யாசம் ஜாதி வித்தியாசமின்றி எல்லா இந்துக்களுக்கும் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இக்காலத்தில் வழக்கத்திலில்லாததும் கெட்டதுமான நியோக ஸமஸ்காரம் போன்றதையும், பலதார மணத்தையும் மறுபடி வழக்கத்திற்குக் கொண்டுவர முயலலாகாது. வைதிக கர்மங்களையும் சடங்குகளையும் கருக்கிவிட வேண்டும். அர்த்தமற்ற மந்திர உச்சாடனங்களைக் கைவிட வேண்டும். சவங்களைத் தகனம் செய்யும் வழக்கத்தையே யாவரும் அனுசரிக்கவேண்டும். சுகாதார விதிகளை யனுசரித்த மட்டிலேயே பிறப்பு இறப்புக்குரிய சடங்குகளைச் செய்யவேண்டும். சூதா (தீட்டு) கால அளவைக் குறைத்து விடவேண்டும். அசுத்தம், சுகாதாரக் குறைவு இக்காரணங்களால் தவிர, தீண்டாமை நிறுத்தப்படவேண்டும் சமீபத்தில் வரலாகாதென்ற விதி எந்தச் சாத்திரங்களிலும் கூறப்படாத விபரீத வழக்கம். இது அடியோடழிக்கப்பட வேண்டும். சாதாரண புத்தியை யனுசரிக்கவேண்டும். ஆண் பெண்களுக்குரிய உரிமைகளிலும் சுதந்தரத்திலும் பூர்வீக வைதிக காலங்களில் இத்தகைய துவேஷமுண்டாக்கும் எந்த வித்தியாசமும் கற்பிக்கப்படவில்லை. இவை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். கொன்று தின்பதையும் மயக்க வஸ்துக்களை யுபயோகிப்பதையும் ஒழிப்பதை உண்மை இந்துக்கள் சட்டமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் உண்மையான இந்து மதத்தின் அழியாத அஸ்திவார அறியின்மையே. ஊர் ஊராகச் சென்று இயற்கை யழகுக்களையும், கம்பீமான கோயில்களின் வனப்பு முதலியவற்றையும், ஆங்காங்குள்ள ஜகைசமூகங்களின் ஆசார ஒழுக்க வழக்கங்களையும் பார்த்தறிவது ஓர் கல்வியாதலானும், அத்தகைய யாத்திரைகள் குறுகிய மனதை விசாலிக்க செய்து, இதரக் கொள்கைகளைச் சகிக்கொணாத குருட்டு நம்பிக்கையைொழிப்பதாலும், தாய் நாட்டிலும் அன்னிய நாடுகளிலும் யாத்திரை செய்தல் உற்சாகப் படுத்தப்படவேண்டும்.

தானங்கள் கொடைகள் சத பாத்நிரமுடையவர்களுக்கு மட்டுமே யளிக்கப்படவேண்டும். தகுதியற்ற பிரம்மணர்களுக்கும் வெளி வேட சந்நியாசிகளுக்கும் தானம் கொடுக்கும்படி கூறும் கற்பித நூல்கள் நிராகரிக்கப்படவேண்டும். பிறார்களுக்குச் செய்யப்படும் சிரார்த்தத்தை பன்முறைகளில் வைத்துக்கொள்ளலாகாது. குறித்த ஒரு பருவகாலத்தின்பின்னர் பிறார்களுக்கும், அன்போடு அதைச் செய்யவேண்டும். கையாணங்கள் ஆடவர்க்கு இருபது வயதானபிறகும், பெண்களுக்குப் பதினாறு வயதான பிறகும் மட்டுமே செய்யப்படவேண்டும். கோதிர விதியை யனுசரித்த மணம் நடத்துவது வீண் துன்பத்தை யளிப்பதேயாகும். ஏனெனில் இக்காலத்தில் எந்த உண்மை இந்துவின் பெயரான கோத்திரமும் நிச்சயமானதல்ல. வனுவார்களின் வயதுகளிலுள்ள தாரதம்மியம், அதிக கெடுக்கமான இரத்தக் கலப்பில்லாமை, இந்த விஷயங்களில் மட்டுமே நியமம் இருக்கவேண்டும். (அதாவது பிள்ளை பெண்

விட 6, 7-வயதேனும் மூத்தவனாக விருக்கவேண்டும். அதிக நெருக்கமான இரத்தக் கலப்புள்ள சம்பந்தமாயிருந்தலாகாது. பிள்ளை பெண்ணை விட அதிக அளவுமீறி மூத்திருக்கலாகாது என்பதாம்.) இப்போதிருப்பது போல் கேவலம் பரம்பரைப் பிறவியையே காரணமாகக்கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஜாதப்பிரிவினை கண்டிப்பாய் அடியோடொழிக்கப்பட வேண்டும்.”

புராதன இந்திய சோப் பவுடர்.

புராதன காலத்தில் பச்சைப்பயறு மாவுபோட்டு உடம்பைத் தேய்த்து அழுக்கைப் போக்கி வந்தார்களென்பது யாவருமறிந்த விஷயம். தற் காலமும் பட்டுத் துணிகளிலுள்ள அழுக்கைப் போக்கப் பச்சைப்பயறைத் தான் அரைத்து ஜலத்தில்கரைத்து, பட்டை அதில் ஊரவைத்துத் துவைத்து அழுக்கைப் போக்கி வருவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

என் வீட்டில் ஒருசிறு குழந்தைக்குச் சோப்பினால் தினம் குளிப்பாட்டி வந்தார்கள். குழந்தை உடம்பு நாளுக்குநாள் இளைத்து வருவதாகச் சொல்லி ஸ்திரீகள் பச்சைப்பயறு மாவைக் குழந்தை உடம்பில் தேய்த்து தினம் குளிப்பாட்டிக் கொண்டுவர, 15 தினத்தில், குழந்தை உடம்பு சுகப்பட்டு புஷ்டியடைந்து வந்தது. பிறகு சோப்பை நிறுத்திவிட்டு நாள்தவரை அதே மாவை வீட்டிலுள்ளோரனைவரும் இரண்டு வருஷ காலமாகத் தேய்த்துக் குளித்து வருவதில் சிறங்கு சொரி முதலான சர்ம வியாதிகள் ஒருவருக்கும் காணும்.

இதன் அனுகூலம் நமது காட்டு ஸ்திரீகளுக்குத் தெரிந்ததாயும் கலியாண காலங்களில் நலங்கு மாவு செய்து தேய்த்துக் குளிப்பது வழக்கமானாட்சுக்கு ஆசாரமாகவும், நாள்தவரையில் நடைபெற்று வருகிறது.

பச்சைப்பயறு நம்மிந்தியாவில் விளைவதாயும், இந்தியருடைய உணவுப் பொருளாயும் சீர போஷணை உண்டாக்குவதாயும் இருப்பதோடு, தான்யாதிகளில் உப்பு சத்து அதிகமுள்ளதாய் இருக்கிறது. வேறு எவ்வுருப்புகளுக்கும் ஏவ்விதக் கெடுதலுமுண்டாக்குவதில்லை.

சோப்பு உள்ளுக்கு சாப்பிடத்தக்க ஆகாரவஸ்துவல்ல, சீரவன்மை வளர்ச்சி கொழுமை முதலான எதையும் கொடுக்கக்கூடியதல்ல. சோப்புகளுக்கு காஸ்டிக் சோடா மூலசரக்கு. காஸ்டிக் சோடாவைக் கையிலெடுத்தால் சர்மம் வெந்து கர்ப்பூரம் போலக் கரைந்து விடுகிறது. எண்ணெய் அல்லது கொழுப்புடன் இதைச் சேர்த்து சோப்பு செய்யப்படுகிறது. இதற்கு சீரத்தையாவது சர்மத்தையாவது போஷிக்கக்கூடிய சக்தி கிடையாது. சீரத்தைப் பசையற்றதாகச் செய்து வரட்சியை உண்டாக்குகின்றது.

சோப்பு போட்டுத் துவைக்கும் துணிகள் பலமற்று சீக்கிரம் கிழிந்து விடுவது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான்.

பச்சைப்பயறு நம்மிந்தியரிடத்திலுள்ளது. விலையோ வெகு சாசம். இவ்வளவு நன்மையான வஸ்துவை விட்டுவிட்டு மேல்நாட்டு நாகரீகச் சேற்றில் அழுத்தி அதிகபணம் செலவழித்து சர்மத்திற்கும் சீரத்திற்கும் கொழுமையில்லாமல் செய்துகொள்வது எவ்வளவு மதியினம் என்பதை நன்றாய் யோசித்து ஒவ்வொருவரும் பச்சைப்பயறு மாவைத் தேய்த்து அதன் அனுகூலங்களை அனைவருக்கும் தெரிவிக்க வேணுமாய்க் கோருகிறேன்.

வை. சே. குநசாயி பண்டிதர்,
குரை, சேலம்.

தற்ப்பு:—சகோதர சகோதரிகளே! சோப்பைப்பற்றி ஆவணிமாதச் சஞ்சிகையில் “நமக்கு சோப் அவசியமா?” என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் வரைந்திருக்கிறோம். நம்மவர் இப்போது பூரணமாக மேல்நாட்டு நாகரீக மயக்கில் அமிழ்ந்து கிடக்கிறார்கள். அதனால் பத்திரிகைகளில் வரைந்துள்ள விஷயங்களை மேல்போக்காய் கதையைப்போல் வாசித்து உடனே அலட்சியமாய் மறந்துவிடுகிறார்களேயன்றி, பத்திரிகைகளில் ஆன்றோர் கூறியுள்ளபடி நடத்தால்தான் நாமும் நமது சந்ததியாரும் ஸ்ஷமமுறுவோம், நம் தாய்நாடும் தரித்திரமும் அடிமைத்தனமும் ஒழிந்து முன்னேற்றமடையும் என்பதை புணர்கிறார்களில்லை. இது மிக்க விசுணிக்கத்தக்க காரியம்.

சோப்பு குளிர்நாடுகளாகிய மேல்நாடுகளுக்கே பயன்படும். உஷ்ண பூமியாகிய இங்கு பிறந்த நமக்கு அது ஒருபோதும் ஒவ்வாது. பச்சைப்பயறு, கிச்சிலிக்கிழங்கு, கார்போச அரிசி, கொஞ்சம் நீர்முள்ளி விதை, வேற்றிவேர் முதலிய குளிர்ச்சி புடையனவும் மணம்பொருந்தியவைபுமாகிய வஸ்துக்களை உலர்த்தி யிடித்து வஸ்திரகாயம் செய்து வைத்துக் கொண்டு ஸ்நானம் செய்யும்போது தேகத்தில் தேய்த்துக் குளித்தால் அழுக்கைப் போக்கி மிக்க ஆரோக்கியத்தை யளிப்பதோடு சர்மவியாதிகளைச் சோவொட்டாது தடுத்து தேகத்தின் அழிவைப் போக்கி சுகத்தையும் வசேகரத்தையும் அளிக்கும். கனிந்த பலாப்பழமிருக்க அதை விட்டு விட்டு வேப்பக் கனியை விரும்பும் காக்கையைப்போல் நம்மவர் நடந்து கொள்வது பரிதாபம்! பரிதாபம்!!

பத்திரிகாசிரியர்.

நாலடியார் வசனம்
(113-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

8 - ம் அதிகாரம், பொறையுடைமை.

மாவைபோலப் பொருந்திய நீருவிகளையுடைய குளிர்ந்த மலைகளையும் நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே! அறிவில்லாதவ்விடம் யாதொன்றையும் சொல்லாதே. அப்படிச் சொன்னால் அம்முடனானவன் அதைத்

திரித்துக் கூறுவான். (அதனால் தன்புண்டாகும்.) ஆதலால் கூடிய வரையிலும் (அவனைவிட்டுத்) தப்பி நீங்கிவிடுவதே நல்லது. (1)

சமாளில்லாதவர்கள் குணமற்ற சொற்களைக் கூறினால் அவற்றைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் தகுதியாகும். அப்படிப் பொறுக்காவிட்டால் மிகுந்த நீராயுடைய கடல்குழந்த உலகத்திலுள்ள பெரியோர் அதைப் புதழ்ச்சியாகக்கொள்ளாமல் இழிவாகக் கருதுவார்கள். (பொறுப்பதையே புதழ்வார்கள் என்றபடி.) (2)

மலர்கள்தோறும் அழகிய வண்டுகள் சபித்துக்கொண்டிருக்கும்படியான மிகக் குளிர்ந்த கடற்கரைச் சோலையையுடைய பாண்டியனே! நமக்காவேண்டிய நன்மைகளை அறிந்தவர்களைப் பெற்றிருந்தால் (நம் கேட்குமத்தில் கருத்துடையவர்களாகிய) அப்படிப்பட்டவர்கள் சொல்லும்படியான கடுமையான சொல்லானது அன்னியர் (முக) மகிழ்ச்சியுண்டாகக்கூறும் (காதுக்கு) இனிய சொல்லைவிட குற்றமுடையதாகுமோ? ஆகாது. (அன்புன்னார் கடுஞ்சொல்லே இனியது என்றபடி.) (3)

அறியவேண்டியதை யறிந்து அடங்கி, பயன்படவேண்டியதற்குப் பயந்து, செய்யவேண்டியதை உலகத்தார் மகிழும்படி செய்து, அதனுண்டாகும் பலனால் இன்பமடைந்து வாழும் குணமுடையவர்கள் எக்காலத்திலும் துன்பமடைந்து வாழமாட்டார்கள். (இன்பத்துடன் வாழ்வார் என்றபடி.) (4)

இரண்டு நண்பர் (ஒருவரோடொருவர்) ஒற்றமையுடன் கலந்து சிறைக்குக்காலத்தில் (அவர்களில்) ஒருவனிடம் நல்லொழுக்கமில்லாதிருந்தால் (மற்றவன்) பொறுக்கக்கூடியவரையில் பொறுக்கவேண்டும். பொறுக்கமுடியாவிட்டால் (அவன் நடக்கையை யாவரு மறியும்படி) தூற்றாமல் அவன் நட்பை விட்டுவிடவேண்டும். (5)

(தன் சிறைத்தொருவன் தனக்குத்) துன்பங்களைச் செய்தாலும் (அவற்றை) நன்மையாகவே நினைத்து; 'ஒழிந்துபோகட்டும்' என்று கோபம் நீங்கி (அப்படிப்பட்டவனோடு சிறைத்ததற்காகத்) தன்னைத்தானே நொந்துகொள்வதேயல்லாமல், மிகவும் நெருங்கிச் சிறைத்தவர்களைக் கைவிடுதல் அருமையாம். ஏனெனில் மிருகங்களுக்கும் (சோசித்தபின்) நீங்குதல் அருமையாகும். (6)

'ஒல்'வெனும் சபித்துடன் பாயும் அருவிகளுள்ள உயர்ந்த மலைகள் பொருத்தியிருக்கலா நாட்டையுடைய பாண்டியனே! தாங்கள் செய்த சபித்தற்கரிய குற்றத்தையும் பொறுப்பார்களை நல்லவோ பெரியோர்களுடைய சிறந்த சிறைத்ததை (ஒருவர் விரும்பி) அடைவது? நன்மைகளைச் செய்பவர்களுக்கு சுற்றத்தார் கிடைக்கமாட்டார்களோ? (இழிந்தோரும் நன்மை செய்வோரிடம் நட்பினாகவிருப்பார்) அதனால் பெரியோருக்குச் சிறப்பு என்ன? (குற்றங்களைப் பொறுத்தலே பெரியோரிலக்கணமாக என்றபடி)

(வறுமையால்) உடல்வாடி மிகவும் பசி உண்டானகாலத்திலும், (அதனைநீக்கும்) சிறைக்குணமில்லாதவனுக்கு அவ்வறுமை தெரியும்படி சொல்லாதே. அப்படி வறுமையை நீக்குந் தன்மையுடையவர்களுக்கும் தம் உயிரை விட்டுவிடும் துணியில்லாதவர்களே சொல்வார்கள். (மானத்திற்குப் பயந்து உயிர்விடும் துணிபுடையார் அத்தகையோரிடத்தும் தமது வறுமையைக் கூறார் என்றபடி.) (8)

சிறந்த ஆறுபொருந்திய நாட்டையுடைய பாண்டியனே! முதலில் (ஒரிடத்தில்) இன்பம் உண்டாகிப் பின்பு அவ்விடத்திலேயே துன்பம் முதன்மையாக வந்தால் அவ்வின்பம் நீங்கினதேயாகும். அப்படியில்லாமல் அவ்வின்பமே நீங்காமல் உண்டாவதாயினும் தமக்குப் பழிக்கு இடமில்லாத வழியே சிறந்ததாகும். (9)

(ஒருவன்) தான் கெட்டாலும் தன்னைக் கெடுக்கும் பிறர்க்குக் கேடு நினையாமலிருக்கவேண்டும். தன்னுடம்பிலுள்ள தசைமுழுதும் அழிந்து போவதாயினும், உண்ணத்தகாதவர்களுடைய கைப்பொருளை உண்ணாவிருக்கவேண்டும். ஆகாயத்தால் சூழப்பட்டுள்ள உலகமுழுதும் பெற்றதும் பொய்பொருந்திய சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கவேண்டும். (10)

(தொடரும்)

பூ. ஸ்ரீநிவாசன், தமிழ்ப்பண்டிதர்,
சித்தூர்.

ஆரிய சித்தாந்தம்.

(ஞானயோகம்.)

(102-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அவ்வுபாயம் வருமாறு:—காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களும் ஞானத்துக்கு மறுதலையாய வீடுபேற்றுக்கு இடைபூறு செய்வனவாம். வீட்டைய விரும்புவோர் அவற்றின் பெயருடன்கூட அவைகளைத் தொலைக்கவேண்டும். பெயரையும் கெடுத்தலென்பது முழுமையும் அழிக்கவேண்டுமென்பது. இவற்றுள் காமம் என்பது பெண்ணாசை, மண்ணாசை, பொண்ணாசை யென முத்திரத்தாய் நின்று ஜீவனைப் பங்கிக்கு மியல்புள்ளது. ஆசையென்பது அவர்கட்கெல்லாம் பொதுப்பெயராயினும் பெண்ணாசையையே மிகுதியாய்க் குறித்தவரும். இது துல்கனின் துணியாம். பொண்ணாசை மண்ணாசை யென்பன இப்பெண்ணாசையைக் காரணமாய்க்கொண்டு பெரும்பாலும் தோன்றுதலால் பெண்ணாசையையே துல்கனும் பெரியோரும் கூறுவது. பெண்மேற்கொண்ட ஆசை சிமித்தமாக ஒருவன் தன் பெருஞ் செல்வத்தையும், வீடு நிலங்களையும் இழந்துவிடுதல் கண்கூடாதலின் பெண்ணாசையே ஆசைகட்கெல்லாம் பெரிய ஆசையாம். இதுபற்றியே "பெண்ணாசையே எனது பேரூரை" என்று ஆன்றோர் அருளிச்செய்தார். பெண்ணுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும் பொருட்டே வீடுகளும், வயல்களும், ஆடுமாடுகளும் ஈட்டப்படுகின்றன

இம்முன்றும் ஓரினமாய் நின்றவின் ஆசையென்பது மூன்றுக்கும் பொதுவாகவே ஞானிகளால் கொள்ளப்படும்.

மயக்கம் என்பது அநாதியாகவே ஜீவனைப் பந்தித்து நிற்கும் அவித்தையாம். அவித்தை யென்பது ஞானத்துக்கு மறுதலையான அஞ்ஞானம். இது ஆனவம், காமியம், மாயை என மூவகையாய் ஆன்மாவை அநாதியாகவே பந்தித்து நிற்கும் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறும். இந்த அவித்தையே எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாம். ஆயினும் அதைக் கடைசியில் நிறத்தியது, காமத்தால் வெகுளியும், அவ்வுகுளியால் செய்வதும் தவிர வதும் உணரப்பெறாத அறிவின்மையும் வெளிப்படு மியல்புபற்றிக் கூறினார். இந்த அவித்தையே மெய்யைப் பொய்யாகவும், பொய்யை மெய்யாகவும் மாறுபடத் தோற்றுவிப்பது. அதுபற்றியே மெய்யான பரம் பொருளை யுணராமையும், பொய்யான நிலையற்ற பொருள்களினிடத்தில் மதிப்பும் உண்டாய்ப் பிரபஞ்சத்தில் உழல்வதுமாம். வெகுளி என்கிற கோபம், தான் இச்சித்த பொருளை யடைய முடியாதபடி இடைபூறு செய்தாரைத் தண்டிக்கும்பொருட்டுத் தோன்றுவதாகிய ஒரு துர்க்குணமாம். “அவித்தையால் நான் என்கிற அகங்காரமும், அதனால் எனக்கு இது வேண்டுமென்னும் அவாவும், அவாவினால் அப்பொருளை அடையவேண்டுமென்னும் ஆசையும், அவ்வாசை கைகூடாமையால் கோபமும் உண்டாகுமெனவும், ஆதலால் அவித்தை, அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் எனக்குற்றம் ஐந்தாமென்றும் வடமொழி நூல் கூறும். அகங்காரம் அவித்தை யென்கிற மயக்கத்திலும், அவா ஆசையிலும் அடங்குதலால் குற்றமூன் றென்று தேவர் கூறினார். இதனால் கூறப்பட்டவுபாயம் யாதெனின், இம் முக்குற்றங்களையும் முற்றும் ஒழிக்கவேண்டும் என்பதாம். கூறிய முறையே ஒன்றொன்றாக ஒழிக்க அவை நிகழும். அதாவது ஆசையை ஒழித்தலால், கோபம் தோன்றாது கெடும். கோபம் ஒழியவே மயக்கம் தானே யழியும். இவை மூன்றும் ஒழிந்தால் ஜீவனுக்கு விஞ்சி நிற்பது பிராரப்த கர்மமும், அக்கர்மத்தால் வந்த சரீரமேயாம். இந்தப் பிராரப்தகர்மமும் சரீரத்துடனே ஒழிவதாதலால், அவற்றால் துன்பமடையாமலிருப்பதற்கு ஞானயோகத்தில் இடையறாது நிலைபெற்று நிற்பதே உபாயமாம். காரணங்களாகிற இந்த முக்குற்றங்களு மொழிந்தால் அவற்றாலாகும் காரியமாகிய இருவினைகளையும் அக்குற்றமொழிந்தார் செய்யாததலால் கன்ம பந்த மெனினில் நிற்கும்:

கன்மம் ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரப்தம் என மூவகையாகும். இவற்றில் ஆகாமியம் என்பது இச்சென்மத்தில் செய்யும் ஒவ்வொரு கர்மமாகும். சஞ்சிதம் (கூட்டம்) என்பது பிறந்ததுமுதல் செய்த கர்மங்களின் கூட்டம். பிராரப்தம் என்பது முன் சன்மத்தில் செய்த சஞ்சிதமாயிருந்து, இச்சன்மத்தில் நாம் அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது. அப்பிராரப்த கன்மமே தேசமாய் வந்தது. பிராரப்தத்தை யனுபவிக்கும்போது புது புது கர்மத்தை (ஆகாமியத்தை)ச் செய்வதால் மேல்வரும் சன்மத்திற்கு

விதையுண்டாக்கிக்கொள்கிறோம், ஞானயோகப் பயிற்சியினால் சஞ்சித கன்மமும் ஆகாமிய கன்மமும் தவிக்கப்பட்டொழிந்துபோம். பிராரப்தம் சரீரத்துடன் நிலைபெற்று நிற்கும்; சரீரத்தோடொழியும்.

கன்மங்களுக்கு ஆசையே காரணமாதலால் அவ்வாசை ரூபமாகப் பிராரப்த கன்மங்களுடன் கலந்து நிற்கும். அநாதி தொடக்கி நெடுங்காலப் பயிற்சியாய் வாசனாரூபமாய்ப் பிராரப்த கன்மத்துடன் கலந்து நிற்கும் அவ்வாசை ஓராறொருகாலத்தில் மேலிவெதும் சகஜம். அது மேலிடுமாயின் பண்டைய விஷயானுபவங்கள் நினைவுக்கு வரும். அப்போது மனம் புலன்களின் வழியை நாடிச் செல்லும். செல்லுமாயின் பிரமாதம் நேரிடும். ஆதலால் அவ்வாசை மேலிடாதபடி கண்டித்துக்கொண்டே யிருக்க வேண்டும். தன்னைத்தவிர வேறு பதார்த்தங்களுமுனவெனுவது கருத்தாலேயே யித்திக்கு நேரிடுவதால், எல்லாம் பிரமப்பொருளே; பிரமத்தைத் தவிர வேறு பதார்த்தங்களில்லையென்று நிச்சயித்துத் தீர்மானித்து, அந்தப் பிரமப் பொருளையே பொருள் எனக் கருதிச் சமாதிக் கிஷ்டைகூடியிருப்பதே இந்த வாதனை வாராமலொழியும் மார்க்கம். இதுபற்றியே,

“ஆரா வியற்கை யவாரீபி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.”

நிலையற்ற பொருள்களை விரும்பி அபிவிருத்தியாகும் இயல்பினை யுடைய ஆசையை ஒருவன் ஒழித்தானானால் அதுவே அவனுக்கு முத்தி நிலைமையாம் என்பது. ஈண்டு அவாவென்றது வாசனாரூபமாக நிற்கும் ஆசையையாம். ஒன்றிலும் ஆசை வைவாமல் பரிசுத்தனாயிருப்பதுதான் முத்தியென்பது நூல்களின் கருத்து. இவன் பிராரப்த கன்ம சரீரத்துடன் கூடியிருப்பினும் முத்தனேயாவான் என்பதில் ஐயமேயில்லை. இந்நிலைமை கைவந்தவனையே சேவன் முத்தனென்று ஆன்ரோர் கூறுகின்றனர். நூல்களும் வியந்து கூறுகின்றன. இதுகாறும் கூறியவாற்றால் காமம் வெகுளியமக்க மென்னும் முக்குற்றங்களையும் பற்றி ஒழிப்பதுவே விடுபெற்றுக்குக் காரணமாகிய உபாயமாமென்பது பெறப்பட்டது.

இவ்வுபாயங்களெல்லாம் கைவரப்பெற்றுச் சித்தியடைந்தாலும் பிராரப்த கன்மப்பயனை யிச்சரீரத்தால் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். கல்வினைப் பழனால் இன்பங்களும், தீவினைப்பயனால் பலவகையான துன்பங்களும் நேரிடும். அவற்றினால் மதிமயங்காதிருத்தல்வேண்டும். மதிமயக்கமாவது இன்பத்தில் மகிழ்தலும் துன்பத்தில் வாட்டமடைதலுமாம். சரீரம் எடுத்ததற்குக் காரணமாயிருந்த கல்வினை தீவினைகளின் பயனை இன்னின்ன காலத்தில் இப்படியாக அனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்பது சர்வ வல்லமைபுள்ள கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட நியமமாம். இதனை விதி என்பர் வடநாலோர். தென்மொழியில் ஊழ் என்று கூறப்படும். விதியால் வரும் இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்தொழிந்தால் பிராரப்த கன்மமும் தொலைபும். அதனை அனுபவிப்பதற்கு இடமாயிருந்த சரீரமும் ஒழியும்.

ஒழிந்தால் அந்தச் வேன்முத்தன் பந்த முற்றுமற்றுப் பிரமத்துடன் ஏகமாய்க் கலந்து போவதாகிய சாபுஜ்ய முத்தியை அடைந்துவிடுவான்.

கொடிய பிரார்ப்த கன்மப்பயனாகிய கொடுந்துன்பத்தை அனுபவிக்கும்போது எத்தகையருக்கும் சற்றுச் சித்தம் கலக்கமுறுவ தியல்பாதலால் அச்சமையம் ஆகாமிய கன்மம் உண்டாவதற் கேதுவான கன்மங்களைச் செய்யக்கூடும். அதனாற் பிரமாதம் உண்டாகும். அக்காலத்திலும், புண்ணிய கன்மபலனை யனுபவிக்கும்போதும் அவ்விருபயன்களையும் ஒரு தன்மையாகக் கருதி இன்பத்தில் மகிழாமலும் துன்பத்தில் துயருறாமலும் திடசித்தமுடையவனாயிருத்தல் வேண்டும். விதி மஹாவலிமைபுடையது; எவரானும் வெல்லற்கரியது. இதுபற்றியே

“ஊழிற் பெருவலி யாவுன மற்றென்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்”

என்று ஊழின் வலியைப் புகழ்ந்து கூறினார் பொய்யாமொழியார். ஒருவரானுந் தடுக்கமுடியாத விதியின் வலியை யுணராதிருப்பதற்கு இன்பத்திற்களியாமையும் துன்பத்தில் வருந்தாமையுமே உபாயமாம். இவ்வுபாயத்தினாலன்றி வேறுவகையான உபாயம் இலதென்று துல்கன் உறும். ஆயினும் பெரியோர் சுயானுபவத்தாற் கண்டறிந்து கூறிய உபாயமொன்றுண்டு. அதாவது தான் வழிபடுதெய்வத்தைத் தியானித்திருப்பதாம். அத்தெய்வத்தைச் சதா சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கவலையற்று ஞானயோக சமாதி கூடியிருக்கவேண்டும். ஞானயோக சமாதியால் புளியம்பழமும் அதன் ஒடம்போல சரீரத்துடன் தாக்கற்று நிற்கும் தன்மைபுண்டாகும். சரீரத்தோடு தாக்கற்று நின்றால் அச்சரீரத்துக்கு விதியால் கேரிகும் இன்பதுன்பங்களை ஆன்மாவுணராதது. ஞானசமாதி கலைந்திருக்கும் சமயத்தில் வழிபடுங் கடவுளாகிய உபாசனாமூர்த்தியை மனமொழி மெய்கள் வேறுபடாமல் ஒன்றிச் சிந்திக்க அத்தெய்வம் விதியால்வருந் துன்பங்கள் தோன்றாதபடி தாங்கிக்கொள்ளும். அதாவது ஞானமயமான தெய்வ சொருபத்தின் முன் மலமயமான கன்மப்பயன்கள் எதிர்த்து நில்லா, அந்த ஞானஞ்கினியால் எரிந்துபோகும். தெய்வத் தியானமும் ஞான யோகமும்ன்றி விதியை வெல்லும் உபாயமில்லை யென்று பக்தியிற் சிறந்த பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

“நானென்செயும் வினையா நென்செயு மெனையா டிவந்த
கோனென்செயும் கொடுங் கூற்றென்செயும் குமரே சரிகு
தானுஞ்சி லம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்புமெனக்கு முன்னேவந்து தோன் றிடினே”

என்றதனால் சகல சொருப திருவுருவச் சிந்தனையால் விதியையும் வெல்லலாமென்பது தோன்றவும்;

“சிந்திக்கி லேனின்றி சேவிக்கி லேன்றண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக்கி லேனொன்றும் வாழ்த்துகிலேன் மயில்வா கண்ணை”

சிந்திக்கி லேன்பொய்யை நிர்த்திக்கிலே னுண்மை சாதிக்கி லே
புந்திக் கிலேசமும் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே”

என்றதனால் விதியால்வரும் சரீரதுன்பத்தையும் மனோவியாகுலத்தையும் வெல்லக்கூடும் என்று அருணகிரிநாதர் கூறியருளினார். ஞானயோக சமாதிகலைந்து பிரபஞ்சத் தோன்றும்போது தனது உபாசனாமூர்த்தியாகிய சகுணபிரமத்தைச் சிந்தித்திருப்பதே விதியின் வலியை வென்று ஞானயோகத்தில் நிலைத்து நிற்பதற்குத் தகுந்த உபாயமாகும். சகுண நிர்த்துண சொருபங்களிரண்டும் பரப்பிரமத்துக்கு உரியனவையாதலால் என்க.

முற்றிற்று.

சிவானந்தசாகரயோகீஸ்வார்.

சற்சன சங்கம்.

உலகத்திலே மானிட ஜென்ம மெடுத்ததன் பயனை யடைதற்குரிய சாதனங்களுள், சற்சன சங்கமும் முக்கியமானவொன்றென்பது அனேக ரிந்தவிஷயம். வித்தியாசாலை, பத்திரிகை முதலியவைகளால் நாமடையத் தரும் பயன் அற்பமல்ல. இவைகள் வாயிலாக நாமெய்தும் நன்மைக்காகப் பலஞ் செலவழித்தலும் சிறிது சிரத்தை யெடுத்தலும் அத்தியாவசியமே. தவிர, வேறு அதிகம் கஷ்டப்படவாவது யோசிக்கவாவது தேவையில்லை. ஏனெனில், வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்து நடத்துவோரும் பத்திரிகை களைப் பிரசுரம் செய்வோரும் பெரும்பாலும் அறிவிற் சிறந்த பெரியோராயும், மற்றவர்களுடைய நன்மையையும், ஈடேற்றத்தையுமே தம்மில்க் காகக் கொண்டவர்களாயுயிருப்பதால், நாம் தியவழியிற் செல்வதற்கு அவர்கள் ஒருபோதும் காரணராயிருக்கமாட்டார்கள். ஆனால், சற்சன சங்கமோ, வித்தியாசாலை, பத்திரிகை முதலியவைகளைப்போல் பொது ஜன கலத்தின் பொருட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டு ஊர்கடோறும் எக்காலத் தும் நடத்தப்படுமொன்றன்று. இக்காரணம் பற்றியே சற்சன சங்கம், சாது சங்கமென்று வாய்ப்பறை யறைவோரைக் காணுகின்றோமெயன்றி, உன்னத பதவியை உண்மையா யடையச் செய்யும் சற்சன சங்கங்களை எங்கு தேடினும் காண்பதரிதாயிருக்கின்றது. துர்ச்சனர் பலர் ஒருங்கு சேர்ந்து சம்பாஷிக்கும் இடங்களோ ஒவ்வொரு கிராமத்திலு மிருக்கின்றனவென்று சொல்லக் கூடியதாயிருக்க, சற்சன சங்கங்கள் இல்லாமைக்கு அல்லது அவைகளின் குறைவுக்கு ஏது என்னவாயிருக்கக் கூடும்? சற்சன சங்கங்களின் வழியாக நாமடையக்கூடும் பெரும் சிலாக்கியங்களை நம்மவர் அறியாதிருக்கின்றார்களா? அல்லது கல்வி யறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த பெரியோர் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிலராவது இல்லையா? சற்சன சங்கங்களாலடையத்தரும் பெரும் பேறுகள் நம்மவறிந்லெருக்காவது தெரிந்திராமலில்லை. இத்தகைய சங்கங்களின் அங்கத்தவராதற்கேற்ற இலட்சணங்கள் பொருந்தியவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிலராவது காணப்படாமலு மில்லையென்று சொல்லுதல் தவறாகாது.

சற்சன சங்கங்கள் அளப்பரும் நன்மைபயக்கத் தக்கனவென்பது எம்மத்தினருக்கும் சம்மதமானவோர் மறுக்கொண வுண்மை. குறவும் சேஷருங் கூடிப் பலமேலான விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிச் சிந்தித்துத் தெளிந்தமை பல காலத்திலும் பல சாதியாருக்குள்ளும் இருந்திருப்பதாக நாம் சரித்திரங்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். நல்லவர்களோடு சகவாசம் செய்யும் சிலாக்கியம் ஒருவனுக்குக் கிடையாவிடின் அவனுக்கு ஏகார்த்தமே இனிதென்று ஒரு அளவீற் சொல்லலாம். அறிவு அனுபவம் முதலியவற் றால் மனுஷ சபாவத்தை முற்றியுணர்ந்த மேதாவியர் பலர், மேலான பதவியை யடைந்து மேன்மைபுற விரும்புவோர்க்குச் சற்சன சங்கத்தைச் சார்தலின் அத்தியாவசியகத்தைப் பற்றிப் பன்முறை இடித்துரைத்திருக் கின்றனர். நாமொவ்வொருவரும் இதனுண்மையை நாமோறும் நமதனு பவத்திற் காணக்கூடியதாக யிருக்கிறது. இப்படி யெல்லாயிருந்தும் நம்ம வரிலனேகர் மனத்தின் வசப்பட்டு மாளுதல் எவ்வளவு பரிதாபமான காரி யம்! மனம் இயல்பாய்க் கெட்ட காரியங்களைச் சார்ந்து அவற்றின் மய மாகும் தன்மை வாய்ந்ததாக விருக்கின்றது. இதன் நிமித்தத்தான் மன தைத் திருத்தி நல்வழிப் படுத்தும் நோக்கத்துடன் அனேக ஸ்தாபனங் கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நாமொவ்வொருவரும் தம்மம் பழைய வாசனையின் வசப்பட்டுப் பழகினவற்றையே செய்யும் பான்மையுடைய வராயிருக்கின்றோம். இது தூதனமல்ல; இயற்கைக்கு இது மிகவும் பொரு த்தமானது தான். ஒரு மனுஷனை எப்படிப்பட்டவனென்று அறிகிறதற்கு அவன் கூடித்திரியும் கூட்டத்தை ஆராய்வதே நிச்சயமான வழியென்று அனேக சாஸ்திரங்கள் கூறுவது மாத்திரமன்றி, நமதனுபவத்திலும் காணலாம். எப்பொழுதும் ஒரு மனிதன் தன்னுடைய போக்குள்ளவர் களையே தேடிச் சினேகிக்கொள்ள நினைப்பான். இதற்காகவே ஒருவன் இன்னொருவனோடு சினேகிக்கொள்ளும் விஷயத்தில் மிகவும் கவனமா யிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதுண்டு. எவ்வகையான தீமைகளுக்கும் உறைவிடமாயிருப்பவனும் இடைவிடாது சற்சன சங்கத்தின் சகவாசத் தைச் சார்ந்து நிற்பனேல் அவன் அத்தீமைகளினின்றும் நீங்கி, நல்லவனாய் மாறுதல் நிச்சயம். அப்படியே நல்லவனென்று மற்றவர்களால் மதிக்கப் படுமொருவன் கெட்டவர்களுடைய கூட்டத்தில் இட்டமாய்க் கூடிக்குலா வினால் அவனிடத்திற் காணப்படும் சற்குணங்களெல்லாம் பரிதிகண்ட பணிபோற் பறந்துவிடும். ஆகையால் நாம் ஒவ்வொருவரும் மனிதருடைய மதிப்பையும் கடவுளுடைய அருளையும் பெறவிரும்பினால் என்ன செய்தல் வேண்டும்?

சேவனார்த்தமாக நாம் செய்யும் தொழில்களிற் செலவாகுங் காலம் போக மற்றைய நேரமெல்லாம் நாமனைவரும் அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய புத்த கம் பத்திரிகை முதலியவைகளை வாசித்தலோடுகூட, சற்சனரைத் தேடி அவர்களோடு கூடும் பழக்கத்தையும் பழகிக்கொள்ளுதல் அவசியம். அது ஒருபோதும் தாளுய் வராது. “ஏகார்த்தம் இனிது” என்று சொல்லப்பட்ட

டிருப்பினும், தனியே யிருக்கும்பொழுது நம்முடைய மனத்தில் நிகழும் எண்ணங்களை உற்று நோக்குமிடத்து அந்நிலை உதெம்போல் தோற்றாது. வேலையில்லா திருப்பவர்களுக்குச் சார்தான் இடைவிடாது வேலை கொடுத் துக்கொண்டே யிருப்பானென்று சொல்வதுண்டு. நல்லவர்கள் சிலராவது இல்லாத கிராமங்கள் உலகத்திலிருப்பது இயற்கைக்கு விசேஷமான விஷயம். ஒருவன் தான் மாத்திரம் நல்லவனாயிருத்தலோடு நின்று விடாது, மற்றவர்களையும் தன்னைப்போல் நல்லவர்களாக்க முயன்று அதற்காக வேலை செய்வது மிகவும் விசேஷமான ஊழியமென்று கருதப் படத்தக்கது. மனம் எப்பொழுதும் ஏதாவதொன்றைப் பற்றும் தன்மை யுடையது. ஆதலால் நம்முடைய மனம் மேலான காரியங்களிலேயே எப்பொழுதும் பற்று வைக்கத்தக்கதாய், நாமறிந்துள்ள சற்குணராயுள் ளோரை ஒருங்கு திரட்டி, அவர்களை அங்கத்தவராய்க்கொண்ட ஒரு சங் கத்தை ஏற்படுத்துவது நம்மேற் பொறுத்த பெருங்கடனாகும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படுமாயின், அக்கிரா மங்களில் தீமைக்குச் சாதனமாயுள்ள ஸ்தாபனங்களெல்லாம் நினைகுலைந்து அடியற்றுக் கேழே விழுந்துவிடும். இப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் வாயிலாக அவ்வக்கிராமங்களுக்கு வரக்கூடிய நன்மைகள் பலவாகும்.

பேச்சோடு மாத்திரம் நின்று விடுவதாற் பயனில்லை. செய்கையிலே வந்தபின் தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களின் நன்மை முற்றும் வினங்கத் தக்கதாகவும், அதனாலடையும் பயன்களால் அகம்மகிழ்த் தக்கதாகவுமிருக் கும். தாங்கள் மாத்திரம் நல்லவர்களாயிருந்தாற் போதும், மற்றவர்கள் எக்கேடு கெட்டாலும் சரியென்று எண்ணுதல் ஒருபோதும் நல்லதல்ல. ஒவ்வொரு கிராமத்திலுமுள்ள அறிவிற் சிறந்த பெரியோர் சற்சன சங்கங் களைக் கூட்டி அவைகளுக்கு அங்கத்தவராக வர அக்கிராமவாசிகளை ஏவு தல்வேண்டும். தொடக்கத்தில் பின்னிற்பவர்களும் காலஞ் செல்லச் செல்ல அச்சங்கங்களுக்குக்கும் கண்ணியத்தையும், அவைகளுக்கூடாக நடக்கும் நன்மை பயக்கத்தகுங் காரியங்களையும் காணக்காணத் தாங்களாய் இப் படிப்பட்ட சங்கங்களைச் சேர விரும்புவார்கள். ஒருமுறை இருமுறை தொடங்கிவிட்டுப் பிரதிகூலமாவதைக் கண்டு மனந்தளர்ந்து முடியாத காரியமென்று நினைத்து இப்படிப்பட்ட மேலான முயற்சிகளைச் சேரவிடு தல் அழகல்ல. மனஉறுதியோடும் விடாமுயற்சியுடனும் தொடங்கி நடத் தப்படும் எக் காரியமும் சித்தி யெய்தாமலிராது. பயனற்ற சம்பாஷனை யிலும், அவசியமற்ற விஷயங்களிலும் எவ்வளவு நேரத்தை வீணாகக் கழித் தின்றோம். இம்மை மறுமை யிரண்டிற்கும் உதவியாயிருத்தற்குச் சாதன மாயுள்ள சற்சன சங்கத்தில் ஏன் நாம் நமது விலை யுயர்ந்த நேரத்தைக் கழித்தல் கூடாது? இவ்விஷயத்தை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருடைய மனத்திலும் “நான் சற்சன சங்கத்தைச் சார்ந்தவனாயிருக்கின்றேனா?” என்னுங் கேள்வி எழுதல்வேண்டும். அப்படியில்லாதவர்களுக்கு உடனே

ஓர் சாதசங்கத்தைத் தேடி யடையவேண்டுமென்னும் எண்ணம் மனதில் உதித்தல் வேண்டும். ஸார்கடோறும் உண்மையான சற்சன சங்கங்களிருக்குமாயின் அவை வாயிலாக நாமெய்தற்களும் பதவியை இலகுவிவடையத் தக்கதாயிருக்கும். சொல்லரும் நன்மைவாய்ந்த இம்மேலான விஷயத்தை ஊன்றி யோசித்து ஸங்கமாய் நாம் அனுக்ஷமெய்தச் செய்தற்கு எல்லாம் வல்ல ஈசன் அருள் புரிவாராக.

கா. சின்னப்பா,

அனவெட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

தறிப்பு:—மேது நண்பர் கூறுகிறபடி சத்சங்கங்கள் இருக்கவேண்டுமென அவசியமே. அவற்றால் மோக்ஷமே பெறலாமென்னில் மற்ற பலன்களை யடைவோம் என்பதைப்பற்றி கூறவும் வேண்டுமோ. சத்சங்கம் என்றால் சன்மார்க்கங்களையுடையோர் கூட்டம் என்பது பொருள். சன்மார்க்கங்கள் மதசம்பந்தமுடையவைகளாக விருந்தால் தான் நிலைத்திருக்கும். இன்றேல் வாசானுமானாய்ப் பல தருமங்களைப் பிறர்க்குப் போதிப்பதும் தமது சுயநல காரியம் கைகூடுவதற்கெனில் எத்தகைய அக்கிரமங்களையும் செய்கிறதாகவேயிருக்கும். ஈசுவர பக்தி யுடையோரிடம் சன்மார்க்கங்கள் நிலைத்திருக்கும். ஆதலின் சன்மார்க்க சங்கத்தின் மூலபுருட்கள் ஆன்மார்த்தக் கல்வியும் உடையவர்களாக விருக்கவேண்டும். பிறகு சங்கத்தில் சேர்வோர்க்கும் அக் கல்வியைப் போதிக்கவேண்டும். ஈசுவர பக்தியோடும் நம்பிக்கையோடும் தொடங்கப்படும் நன் முயற்சிகள் கட்டாயம் பயனளித்தே தீரும். ஆனால் சற்சனசங்கத்தைத் தாபித்து விவெதில் மட்டும் பயன் ஏற்பட்டுவிடாது. அதில் சேரும் மூலகாரணராகிய அறிவாளிகள் சுயநலம் கருதாத உத்தமர்களாய்ப் பொது நலத்திற்குழைப்பவர்களாய் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் தற்காலத்தில் நம்மவருடைய முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமானவையும், இகபர நன்மைகளைப் பெறுவதற்குச் சாதனமாகிய நீதிகளையும், படிப்பினைகளையும் யாவர்க்கும் போதித்து அவற்றின்படி யவர்கள் நடக்குமாறு செய்யவேண்டும் அப்படிச் செய்தால் பெரும்பயனுண்டாகுமென்பதில் ஐயமில்லை.

இவையாவும் சரியே. நாம் இவ்வளவு வரைந்தோம். ஆனால் இதை வாசிப்போர் ஒரு கதையைப்போல் வாசித்துவிட்டு அதோடு மறந்துவிட்டால் என்ன பயன்? நம்மவர் இன்னும் இத்தகைய நிலைமையிற்குள் இருக்கின்றனர். இதை வாசிப்போரில் அறிவாளியாக வுள்ள ஒவ்வொருவர் ஆங்காங்கு முன்வந்து முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டு ஐந்தாறு பேர்களையேனும் சேர்த்து ஒரு சங்கத்தைத்தாபித்தால் பிறகு அது விரித்தி யடைய அனுக்ஷமுண்டாகும். இன்றேல் என்றும் பழைய கந்தளை விருக்க வேண்டியதே.

பத்திரிகாசிரியர்.

மேல்நாட்டு நாகரீகம்.

சகோதர சகோதரிகளே! நம்மவரில் சிலர், விசேடமாய் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள்; மேல்நாட்டு நாகரீக ஆசை ஒழுக்கங்களின்படி நடப்பதே சீர்திருத்தமென்றும், அப்படி நடந்தால்தான் நம் தாய்நாடு முன்னேற்றமடையுமென்றும் கருதுகிறார்கள்.

இவ்விஷயத்தில் உலகப்பிரசித்திபெற்றவரும் இணையற்ற கவிவாணருமாகிய ஸ்ரீமான் இரவீந்தரநாத தாகூர் என்ற பெரியார் கூறிய அபிப்பிராயத்தை யிண்டு வெளியிடுகிறோம்.

(அப்பெரியார் சேனாதேசத்தவர்களுக்குப் போதித்ததாக இச்செப்டம் பர்ஸ் “மாடர்ன் ரிவ்யூ” சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதை யிண்டு மொழிபெயர்த்துப் பிரசுரிக்கிறோம்.)

“நான் உங்களிடம் வந்ததற்காக நீங்கள் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள். ஆசியா கெடுக்காலமாகத் தன் எண்ணத்தை வெளியிடக் காத்துக்கொண்டிருந்தது; இன்னும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் உணர்கிறேன். எப்போதுமே இப்படி வருந்தவில்லை. ஆசியா உலகத்தையே முாட்டுத்தனமான அநாகரீகத்தினின்றும் ஒருகாலத்தில் காப்பாற்றியிருக்கிறது. அதன்பிறகு இரவு (கலி) வந்துவிட்டது. அது எப்படி வந்ததோ எனக்குத் தெரியவில்லை. ஐரோபா (ஐரோபியர்) வல்லமை, புத்தி சாமார்த்தியம் இவற்றையுண்டாக்க மமையோடு நம்மிடம் வந்தபோது நாம் அதை யேற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாக விருக்கவில்லை. அதனாற்றான் ஐரோபா ஆசியாவை மேற்கொண்டது. நாம் ஐரோபாவை சமத்வமான பாவமாகச் சந்திக்காது தவறியுவிட்டது.

அதன் பயனாக உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற முறைமையும், ஒரு பக்கம் அவமதிப்பான திரஸ்காரமும், மற்றொரு பக்கம் மனத்தாழ்வான வணக்கமும் ஏற்பட்டுவிட்டன. நாம் எதையும் யாசகரைப்போல் பெற்றுக் கொண்டிருந்தோம். நமக்குச் சொந்தமாக நாம் ஒன்றையும் உடைத்தா யிருக்கவில்லை என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தோம். நம்மிடம் சுய நம்பிக்கை யில்லாததாலேயே நாம் இன்னும் வருந்திக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்மிடமிருக்கும் பொக்கிஷமே நமக்குத் தெரியாது. (மேற்கு) மேல் நாட்டார் தங்களிடமிருக்கும் உயர்ந்த பொருளை நமக்குக் கொடுப்பதற்காக நம்மிடம் வரவில்லை. ஆனால் நம்மிடமிருக்கும் உலகப் பொருளைக் கொள்ளை யடிக்கவே வந்தார்கள்.

நாம் நமது உறக்கத்தினின்றும் எழுந்திருந்து நாம் பிச்சைக்காரரல்ல வென்பதை நிரூபிக்கவேண்டும். அது நமது பொறுப்பு. அழியாத மதிப்புடைய பொருள்களுக்காக உங்கள்கங்களிலேயே தேடிப்பாருங்கள். அதன் பிறகு நீங்கள் காப்பாற்றப்படுவீர்கள். ஜனசமூகங்களைக் காப்பாற்றவும் சத்தியுடையவர்களாவீர்கள். மேல் நாடுகள் ஜெயமுடையவை

களாயிருப்பதால் அநீதியில் அமிழ்ந்துகொண்டு வருகின்றன. நாம் நமது பிறப்புரிமையை யடையவேண்டும். கீழ்நாட்டாரில் சிலர் நாம் மேல் நாட்டாரைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். நான் அதை நம்பவில்லை. மேல் நாட்டார் உண்டாக்கிக்கொண்டது மேல் நாட்டாருக்கே தக்கது. ஏனெனில் அது அங்கு பிறந்தது. கீழ்க் நாட்டா ராகிய நாம் மேல் நாட்டு எண்ணங்களையும் குணங்களையும் இராவல் வாங்கிக்கொள்ளலாகாது.

நாம் நமது நீதியிலும் தெய்வீகமான ஆன்ம சக்தியிலும் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையைக்கொண்டு யுத்தம் செய்யவேண்டும். கிழக்கு நாட்டா ராகிய நாம் சௌதிபதிகளையேனும், பொய்யைக் கையாளும் இராஜ தந்திரிகளையேனும் எக்காலத்தும் பூஜித்ததில்லை. நாம் பூஜிப்பது ஆன்மார்த்த ஆசாரியர்களையே. நாம் அவர்கள் மூலமாகவே காப்பாற்றப்பட வேண்டும். இன்றேல் வேண்டவேவேண்டாம். மிருகபலம் முடிவில் வல்லமைபுடையதல்ல. அவ்வல்லமை தன்னையே யழிக்கிறது. எந்திர பிரக்கிகளும் ஆகாய விமானங்களும் தங்கள் கீழ் உயிருள்ள மனிதர்களை நசுக்குகின்றன. மேல் நாடுகள் அழிபும் வழியில் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. சுயநலத்திலும், மிருகத்தன்மையிலும் போட்டி போடுவதில் நாம் மேல் நாட்டாரைப் பின்பற்றமாட்டோம்.”

சகோதர சகோதரிகளே! இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா நாட்டாராலும் புகழப்படும் நம் நாட்டுப் பெரியாரின் மேற்கண்ட போதனைகள் நாம் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் ஆழ்ந்து கவனிக்கத் தக்கவைகளாகும். அத்தகைய யாரது மொழிகளை யலட்சியம் செய்வின் நாம் சோமமுறமாட்டோம் என்பது நாம் கூறாமலே யாவர்க்கும் நன்கு விளங்குமென நம்புகிறோம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

ஓர் கடிதம்.

காம்போலா,
21-9-24.

ஐயா,

தயவுசெய்து கீழ்க்காணும் புத்தகங்களை வி-பி-மூலமாக என்னுடைய விலாசத்திற்கு அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீமான் ஆறணி குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியுள்ள நாவல்களின் ஜாபிதா ஒன்றும் தயவுசெய்து அனுப்பி வைக்கவேண்டியது. அவர் நாவல்களே வாசிக்கத் தகுதியானவை யென்பதை நான் திடமாய்ச் சொல்லுவேன். நாவல்கள் எழுதிப் பணம் சம்பாதிக்க வேணுமென்ற எண்ணக்கொண்ட அநேகர் அசுத்த ஆபாசமான நாவல்களையும் நம் நாட்டு மாதர்கள் வாசித்து கற்பை நிலைநிறுத்தாது இழக்கக்கூடிய ஒரு வழியிலும், பொதுவான அபிப்பிராயத்தைக் கெடுத்து நாவல்களே வாசிக்கக் கூடாதென்று அநேகர் நம்பும்படியான வழியிலும் எழுதி ஏற்கனவேயும் இப்போதும் எழுதப்பட்டு வரும் உத்தமர்களுடைய நாவல்கள்—புத்தி புகட்டக்கூடியவைகளின் மதிப்

பையும் கெடுத்து விடுகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் எழுதும் நாவல்கள் இப்பொழுது தற்கால அன்னிய நாகரீகப் பேய் பிடித்தலையும் வாலிபர்களை மயக்கக் கூடியவைகளாயிருக்கலாம். ஆகச்சே தயவு செய்து இனி யேனும் ஷை காரியம் நடைபெறாமலும், பொதுஜனங்கள் ஷை நாவல்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கி வீண்காலம் போக்குவதும் தவிர, பணச்செலவும் புத்தி கெடுவதுமே முதற் பலனாகக் கிடைப்பதால் தங்களுடைய சஞ்சிகையில் அவசியம் இதை வெளியிட்டு ஓர் வியாசம் எழுதி பண ஆசைகொண்டு நாவல்கள் எழுதிப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைக் கெடுக்கும் நாவல்களை வாங்கி வாசிக்காமற் செய்து, நம் ஸ்ரீமான் ஆறணி குப்புசாமி முதலியாருடைய நாவல்களே முதல்தரமானவையென்று விளக்கிக் காட்டுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் இதில் எழுதி புன்னவற்றை என் அனுப்பவத்தாலே எழுதினேன். நானே அனேகமாய் பணத்தை வீண்செலவு செய்துவிட்டிருக்கிறேன். அத்தாட்சிக்காக வேணுமென்றாலும் நான் சில நாவல்களை அவசியம் அனுப்பப்பின்னிடேன்.

S. K. ALLAGAPPAN,
Pussetenne Estate,
Gampola, Ceylon.

குறிப்பு:—சந்தா நேயராகிய நமது நண்பர் நமது ஸ்ரீமான் ஆறணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் நாவல்களைப்பற்றி வரைந்துள்ள விஷயத்தை வற்புறுத்துவதற்காக நாம் இதை வரையவில்லை. வேறு எதற்காகவெனின் கூறுகிறோம்.

போதுமான கல்வியிலாதோரும், பல துல்களைக் கற்காதோரும், உலக அனுபவம் சற்றுமில்லாதோரும், நாவல் வரையும் இயற்கைத் திறம் இல்லாதோரும், யாவருமே இக்காலத்தில் நாவல் வரையத் தொடங்கிவிட்டனர். அதனால் ஒரு சாரார் நாவல்களே வாசிக்கக்கூடாதென்றும், மாதர்கள் அவற்றை வாசித்தால் நெறியழிந்து விடுவார்களென்றும் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு பொதுவாய் எல்லா நாவல்களையும் தகுதியற்றவையென்று கூறி விடுவது தவறேயாகும். ஏனெனில் அறிவை விசாலிக்கச்செய்து நற்புத்தி புகட்டக்கூடிய நாவல்கள் அனேகமுள்ள.

ஆதலின் நாவல் வாசிப்போர், நற்புத்தி புகட்டுவதும், நம் நாட்டிற்குப் பெருந்தீங்கை விளைவிக்கும் அன்னிய நாட்டு ஆசார ஒழுக்கங்களைச் சிலா கித்துக் கூறுததும், அவற்றைப்பற்றி கூற நேரும்போது அவற்றினுண்டாகும் தீங்குகளை விளக்கிக்காட்டி அவற்றின் தகுதி யின்மையை விளக்கச்செய்வதும், வாசிப்போர்க்குச் சிற்றின்ப விஷயங்களில் மனக்கிளர்ச்சியை யுண்டாக்காததும், நம் குடும்பமாதரும் கன்னிகைகளும் வாசிக்க அசகியப்படத்தக்க வார்த்தைகளும், வாசிக்கத்தகாத வார்த்தைகளும் அடங்கியில்லாததும், ஜாதிகதத் துவேஷங்களை யுண்டாக்கும் விஷயங்

களடங்கி யிராததும், தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக நம்மவர் நடந்து கொள்ளவேண்டிய நெறிகளைப் போதிப்பதும், துர் நடக்கைகளில் வெறுப்பும் நன்னடக்கைகளில் விருப்பும் உண்டாகச் செய்வதும் ஆகிய இத்தகைய நாவல்களையே நம் மக்களுக்கு வாசிக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

பத்ராதிபர்.

மாதர் நீதி மஞ்சரி.

(116-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மனோன்மனியம்மாள்:—இக்கேள்வி பால்ய விவாகத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டதன்று. மாந்தரது வாழ்க்கையில் விவாகம் ஓர் முக்கியமான மாறுதலை யுண்டு பண்ணுவதாகும். மிக்க இன்பகரமான காலம் அதுவே. அவ்வின்பம் நீடித்திருக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடனே செய்யப் படுகின்றதெனினும், அது இன்பமே பயக்குமோ? அதற்கு மாறாகத் துன்பமே பயக்குமோ? எவரறிவார்? எப்படியாவிலும் மணம், மிக்க மேன்மையும் துய்மையுமுள்ளது. கேவலம் வியாபாரமல்ல. விவாகத்தால் பிணக்கப்பட்ட இருவர், மரணத்தாலன்றிப் பிரிதற்குரியவாகார். பெண்ணினின்பம் புருஷனிடத்தும், புருஷனினின்பம் பெண்ணினிடத்தும், ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்தலால், அவ்விருவரும் மனவொற்றுமைப்பட்டிருந்தாலன்றித் தத்தம் இன்பங்களைப் பெற்று வாழாதலியலாது. மனைவியானவன் வெறும் பணிவிடைக்குரியவன், புத்திரோற்பத்தி இயந்திரம் என்று கணவனும் கணவன் தன்னின்பத்திற்காகக் கொண்டவன், நமக்கு வேண்டியவற்றைத் தரற்குரியவன் என்று மனையாளும் நினையாமல், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உற்ற வாழ்க்கைத் துணைவரென்றும் நல்லறமாகிய இல்லறமென்னும் சுகததை இழுத்துச்செல்ல சுகத்தைப் பிடின்மேற் கொண்டென்னவர் களென்றும், அதனாண்டாகும் இன்பதுன்பங்களிற் சமவுரிமை யுடைய வர்களென்றும், எவ்வகையிலும் மற்றவர் சுகத்தை நாடுதலே நம் கடமையென்றும் கருதி யொழுகினாலன்றி, அவர்கள் தம் கடமையை யுணர்ந்தவரும் அதனாண்டாம் பயனை யடைபவருமாகார். கேவலம் காமநுகர்ச்சி விவாகத்தின் நோக்கமல்ல. அது மிருக சுபாவம்.

தாய் தந்தையர் தக்க வரணத்தேடித் தம் பெண்களுக்கு விவாகம் செய்விப்பதே நம் நாட்டுத் தொன்றுதொட்ட வழக்கமெனினும், பெண்களே தாம் பிரியப்பட்டவனை மணப்பதும் வழக்கத்தில் இருந்தது. ஆனால், அது, ஆடவருடன் பழகி, அவ்வவர்களின் குணகுணங்களையறிந்து, பின்பு, தன் மனத்திற்குப் பிடித்தமானவனைத் தேர்ந்தெடுத்து மணந்து கொள்வதென மேல்நாட்டாரால் கையாளப்பட்டுவரும் தற்கால முறை போன்றதன்று. அங்ஙனமாயின், நாணம் அச்சம் முதலியவை நாடுதற்கிடமென்கே? அவ்வழக்கமும், ஷத்திரியர்க்குள்ளே யிருந்ததாகத் தெரிகிறதேயன்றி, ஏனையோரிடமிருந்ததாகக் காணப்படவில்லை. அதற்கே கார்தருவமணம், சுயம்

வரம் எனப்பெயர். கார்தருவமானது, கந்தருவரென்னும் ஓர் வகை தேவப்பகுப்பினருக்குரியது. ஓரரசன் எல்லாத்தேச ராஜகுமாரர்களையும் நான் குறித்து, ஓலை போக்கிக் கூட்டிய மண்டபத்தில் தன் மகளை வரவழைக்க, அவ்வரசர்களது நாடு நாமம் வீரம் முதலியவற்றைத் தோழிகள் கூறக்கேட்டு, அக்கன்னிகை தனக்குப் பிரியமானவனை மாலை சூட்டி, மணுனானாகக் கொள்வது சுயம்வரம் என்னப்படும். வீர சுல்கமமைத்து அதில் வெற்றி யுற்றோனை வரித்தலுமுண்டு. (இவ் வழக்கமும் முற்காலத்தில் நம் நாட்டி அரசரால் கையாளப்பட்டு வந்தது.)

வரணக்கொன்றும் விஷயத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு அபிப்பிராயமுண்டு. பெண்ணின் தகப்பன் சிறித கல்வி கற்றவனையும், தாயார் பணக்காரனையும், சுற்றத்தார் குலப்பழுதில்லாதவனையும், பெண் அழகுள்ளவனையும் அடைய சூசிப்பது சாதாரணம். இந்நான்கும் உடையோனே யாவராலும் விரும்பப்படுவான்.

பெண் தன் பிரியப்படி வரிப்பதாயின், அழகுள்ளவனையே கோருவான். கல்வி கற்றவனாய் கற்றவனையே காதலிப்பவனாயினும், அவருடைய வயதும் அவ்வயதிற்கேற்றும் உணர்ச்சியும் அழகையே விரும்பக் கூடியவை. ஏனெனில் அந்த வயதில் காமநுகர்ச்சி யொன்றே அவர்களது முக்கிய நோக்கமாக மேற்பட்டிருக்கும். இக்குறுகிய புத்தியுடன் கூடுவோர் நேசம் நீடித்திராது. காலக்கிரமத்தில் குறைந்துபோகும். போகவே பிற்காலஜீவியம் சுகமற்றதாகும். ஏன் விவாகம் செய்துகொண்டோம்! விவாக மில்லாதிருந்தால் சுகமாயிருக்குமே என்று வருந்த நேரும். அநேக அயோக்கியவாஸிபர் தங்கள் அயோக்கியத்தன்மை தோன்றாதபடி நடத்து, கண்பகட்டான ஆடை அணிகனால் அலங்காரம் செய்துகொண்டு பேதைப் பெண்களை மயக்குத் தொழிலை மேற்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்தம் மாய வலையிற் செஞ்ஞன்ட மாதர்கள் கதி அதேதாகியாக முடியும். ஒருவரையொருவர் காதலித்துக்கொண்டால் தான், அவர்கள் அன்புற்று இன்புற்று வாழ்வார்களென்று சொல் கருதலாகும். நல்லாரெனக் கருகி, நனி விரும்பிச் சேர்ந்தவர்கள் அங்ஙனஞ் சேர்ந்தபின் தாம் எண்ணியது சரியோ அன்றோ? அதாவது தம்மால் காதலித்துக் கொள்ளப்பட்டவர் தாம் கருதியபடி நிறுணமுடையவரோ அல்லரோ எனக் குற்றம் பார்ப்பதிலேயே கவனமுடையவராவது சாதாரணம். அவ்வாறு பரிசோதனையிற் பிரவேசித்தவர் குற்றம் கண்டுவிட்டால் யாது செய்வார்? அவர் அன்பு யாதாம்! இன்றேல், இம்முறையே சிறந்ததெனக் கையாளும் மேல் நாட்டில் வருடத் தோறும் தூற்றுக்கணக்கான விவாக விதலை வழக்குகள் நேரிடுவதென்? அவர்கள் தத்தமக்குப் பிரியமானவர்களைத் தேடி மணந்தவர்களே யன்றோ? இத்தியாதி காரணங்களால் உற்று நோக்குமிடத்து இம்முறை ஒழுங்கானதாகாதென்பது விவேகிகளுக்கு நன்கு விளங்கும்.

பெண்ணின் சுகவாழ்க்கைக்காகக் கவலை கொண்டவர்களில் பெற்றோ

ரினும் சிறந்தவர்களிலர். ஆண் பிள்ளைகளைப்பற்றிய கவலையினும் பெண்களைப்பற்றிய கவலையே நம் நாட்டுப் பெற்றோருக்கிடிகம் என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். “மானமாய்ப் பிழைக்க வேண்டுமென்றவர்களுக்குப் பெண்கள் பிறந்தால் அதைவிடத் துக்கமுண்டோ? பிறந்த குலத்தையும், புகுந்த குலத்தையும், அவமானமில்லாமல் அவன் காப்பாற்றவேண்டுமென்று எப்பொழுதும் பெற்றோர்கள் வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று வான்மீகிமுனிவர் கூறியுள்ளார். விவாகப்பருவமடைந்த பெண்ணையுடைய தாய்தந்தையர்க்கு இரவும் பகலும் இடைவிடாக் கவலை “தக்கவரன்! தக்கவரன்!” என்பதே. ஆகலின் தம் மகளின் அழகுக்கும், கல்விக்கும், குணத்திற்கும் ஏற்றபடி எவ்விடத்தில் அழகும், கல்வியும், குணமுள்ள பிள்ளை கிடைப்பானோவெனத் தேடுவதே அவர்களுடைய ஓயாத வேலை. ஒருவான் கிடைத்தால் அவனைப்பற்றித் தாங்கள் தெரிந்துகொண்டதுமட்டும் போதாதென்று தங்கள் க்ஷேமத்தைக்கோரும் மற்றப் பெரியோர்களையும் தீர விசாரித்து, அவர்கள் சம்மதத்தையும் பெறுவதுமன்றி, பல முறையும் ஜாதகம் முதலியவற்றையும் நன்கு பரிசோதித்துத் திருப்தியடைந்தபிறகே தம்பெண்ணை அப்பிள்ளைக்குக் கொடுத்து, விவாகம் செய்விப்பது வழக்கம். இதைவிட அதிகமாய் ஒரு கன்னிகை கணவனைத் தேர்ந்தெடுக்க வியலுமோ? இது மட்டிலுமல்ல, தாய்மார் பெண்ணின் சம்மதத்தையும் வெகு சாமார்த்தியமாய் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்கள். விவாகம் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவன் அப்பெண்ணுக்குப் பிரியப் படைவிட்டால் அவன் முகம் அதை வெளிப்படுத்தி விடும். அதைக் கண்டேனும், அவன் வாய்ப்பிறப்பைக் கொண்டேனும், அல்லது அவன் தோழிகள் மூலமாகவேனும் அவன் கருத்தைத் தாயார் தெரிந்துகொள்வான்.

ஒரு வஸ்துவை நல்லதாகத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டுமாயின், அப்பொருளின் குணகுணங்களைக் கண்டறியும் வன்மையுடையோரே அந்த வேலைக்குத் தக்கவராவார் என்பது உலகப் பிரசித்தம். ஆகவே கிணற்றுத் தவளைபோல, உலக வியல்பறியாத ஒரு பெண் எவ்வளவு தனக்குத்தானே தக்கவரனைத் தேடி யடைவான். இயலாதன்றோ! தக்க யோக்கியதையில்தவனிடத்தும் அறியாமையால் ஒரு பெண் தன் கருத்தைச் செலுத்தலாம். அதைக்கொண்டே விவாகம் செய்தல் எங்கேனும் உচিতமாகுமோ?

ஆகையால், தாய் தந்தையர் பெண்ணின் மனதையுமறிந்து தக்கவரனுக்கு அவளை மணம் செய்விப்பதே உத்தமமான மார்க்கம் என்க. ஆனால் சில விடங்களில் பெண்களைப் பெற்றோர் தங்கள் தரித்திர காரணமாகப் பணக்காரனைப் பார்த்து இரண்டாந்தரமாகவோ மூன்றாந்தரமாகவோ-50 வயது, 60 வயது சென்றவனாயினும் விவாகம்செய்து கொடுத்து விடுகிறார்கள். இவ்வாறு பெண்களைப் பெற்றுப் பிழைப்பிற்கு வழிதேடும் பேதைமையைப் பெற்றோராகக்கொண்ட பெண்கள் மாத்திரம் வேண்டுமானால் அவர்கள் சம்மதிக்காவிட்டாலும் கௌரவக் குறைவுண்டாகாத

படி தக்க கணவனைத் தேடி மணந்து கொள்வது குற்றமாகாது என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விஷயத்திற் பெற்றோர் மிக்க எச்சரிக்கையாயிருத்தல் வேண்டும். பெண்களின் விவாகம் பெற்றோர் பொருட்டல்ல, பெண்களின் எதிர்கால சுகவாழ்வைக் குறித்தது. பெண்களிலும் பலர் அதிகாரம் ஆபரணம் முதலியவற்றிற் காசைப்பட்டு வயோதிகரைவதுவை செய்து கொள்பவர்களாயிருக்கின்றனர். அவர்களைப்பற்றி நாம் கூறுவது யாது?”

மக்களே! நான் கூறிய விஷயத்தைக் குறித்து உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

மரகதம்:—தாயே! தாங்கள் கூறியவையே மிகப் பொருத்தமாக இருக்கின்றன. தம் க்ஷேமத்தைக் கோரும் தாய் தந்தையரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வரையே மணப்பதாகிய நம் நாட்டுமுறையே மிகச் சிறந்ததெனப் பறையறைந்து கூறலாம்.

மனோன்மணி:—கேரமாய்விட்டது. வீட்டுக்காரியங்கள் வெருவாக இருக்கின்றன. வாருங்கள் போவோம். (தொடரும்.)

பூ. ஸ்ரீநிவாசன், தமிழ்ப்பண்டிதர், சித்தூர்.

குறிப்பு:—ஒரு வாலிபப்பெண் கல்விகற்றவளாயினும் உலக அனுபவம் சற்றும் அறியாத அக்காலத்தில் தனக்குத்தக்க கணவனைத் தானே தேர்ந்தெடுக்கும் சக்தியுடையவளாக இருக்கமாட்டாள் என்பது உண்மை.

பெண்கள் தாம் பிரியப்பட்டவனை மணக்கும் வழக்கமுள்ள மேல்நாடுகளில் சில பெண்கள் அந்தஸ்திற்கும் செல்வத்திற்கும் ஆசைவைத்து வயோதிக ஆடவரை மணந்துகொள்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலும் அவர்கள் அந்த வயோதிகன் சீக்கிரம் மரிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருந்து மரித்ததும் செல்வத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு தங்களுக்குப் பிரியமான வாலிப புருடனை மணந்துகொள்கிறார்கள். இது பாதகச் செயலேயாகும்.

பத்திரிகாசிரியர்.

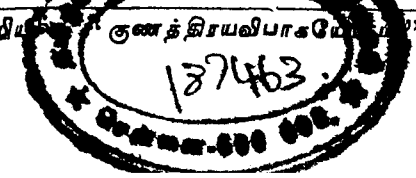
பகவத்கீதை வசனம்

(111-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

14-வது *குணாதீதவத்தியாயம்.

[மூன்பு க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்ஞாது சம்யோகத்திற்கு ஈகவராதிதைத் தன்மைபுனதென்றும், அதில் குணசங்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு எந்த எந்தப் பிரகாரமாக சங்கமுளதென்பதைப் பற்றி அங்குணங்களைக் குணம் என்பதை

* இதற்கு வடமொழியில் “குணத்திரயவிபாகயே” என்று பெயர்.

பும், அவை எவ்வாறு ஜீவனைப் பந்திக்கின்றன வென்பதையும், சத்துவாதி குணங்களினின்றும் அந்நாசிக்கு எவ்வாறு முத்தியுண்டாகுமென்பதையும், முத்தனான புருஷனுடைய லட்சணங்கள் எவை யென்பதையும் விவரமாக அருளிச்செய்யப்பொருட்டு பகவான் இப்பதினான்காவது அத்தியாயத்தை யாரம்பிக்கிறார்.]

ஏ பார்த்த! மிக்க உத்தமமானதும் சிரேஷ்டமானதுமாகிய ஞானத்தின் சுபாவமான அறுவட்டானத்தால் என்னை அபேதமாகவடைந்த ஞானிகள் சிருஷ்டிகாலத்தில் மறுபடி பிறவார்கள்; பிரளயகாலத்தில் இவர்கள். இந்த ஞானத்தின் சுபாவம் எத்தன்மையதென்று வினாவுவாயின் அதனையும் இனிச் கூறுகும் கேட்பாயாக.

ஏ புண்ணிபந்தையுடைய அர்ச்சுனா! சத்துவாதி முக்குணங்களால் பேதமாகப் பரிணாமங்களை யடையும் எனது மாயையே கர்ப்பாதானத்தின் தானமாம். அம்மாயையில் நான் (உலகைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டும் என்கும்) சங்கற்ப ரூபமான கருப்பத்தைத் தரிப்பிப்பேன். அதனானே பூதங்களானதும் உற்பத்தியாகும்.

இவ்வாற்றால் நால்வகையோனிகளுமுண்டாகும். தேவர், மதுர் முதலிய எல்லாச் சரீரங்கட்கும் அம்மாயையே மாதாவடிவினளாவன். பரமேசுவரனாகிய நாமே கர்ப்பாதான கர்த்தாவான தந்தையாகும்.

(பரமேசுவரனின் பிரகிருதி புருட சம்பந்தத்தால் பிராணிகளின் உற்பத்தியை நிரூபணம் செய்தபின் பிரகிருதியாகிய மாயை சேவனுக்குப் பந்தத்தை யுண்டாக்குவதைப்பற்றி பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.)

ஏ திண்ணியபுயங்களை யுடைய பார்த்த! நாம் கூறிய மாயையாகிய மூலப் பிரகிருதி முக்குணங்களையுடையது. அம்முக்குணங்களையுடைய மாயையானது சேவான்மாவைப்பற்றி பந்தித்துள்ள விதத்தை அறிவிக்கிறோம்.

அம்மாயையின் மூன்று குணங்களுக்கும் சத்துவம், இராஜசு, தமசு என்று பெயர். இவையே சுருதுக்காதினான சகல பலன்களையும் ஜீவனுக்களிப்பனவாகும். அத்தகைய சத்துவாதி குணங்களின் செயல்களைக் கூறுவோம் கேட்பாயாக.

இந்த மூன்று குணங்களில் சத்துவகுணம் நிர்மலத் தன்மையால் படிசுத்தை யொத்தது. சொச்சமானதால் பிரகாசமுடையது. ஞானத்தையுண்பெண்ணத்தக்கது. சாந்தமுடையதாதலின் துக்கமற்ற சுகமானது. இது சுருதுக்கத்தாலும் ஞானசங்கத்தாலும் ஆன்மாவைப் பந்திக்கின்றது. இது சத்துவகுணத்தால் மூலப்பிரகிருதியின் தமோகுணத்திலுள்ள சேவான்மாவைப் பந்திப்பதற்குத் தன்மையுடையது.

இராஜசுணம் இராகரூபமுடையது. (கிடையாத வஸ்து கிடைக்க வேண்டுமென்றும் ஆசையையும், கிடைத்த வஸ்துவில் பிரியையும் உண்

டாக்குவது.) காலிக்கல்போன்ற (சிவந்த) நிறம்பொருந்தியது. இது இலௌகிக வைதிக கர்மங்களோடு ஜீவான்மாவைப் பந்திப்பதற்கு ஏதுவாகவிரும்பதாகும்.

தமோகுணம் கறுகிற முடையது. அஞ்ஞானத்திற்கேதுவானது. மயக்கம், சோம்பல், நித்திரை யிவற்றால் ஜீவான்மாவைப் பந்திப்பது.

ஏ கீர்த்திபொருந்திய அர்ச்சுனா! சத்துவகுணமானது ஆன்மாவைச் சுகத்திற்குப் பொருத்துகிறது. இராஜோகுணம் கர்மங்களில் பொருத்தும். தமோகுணம் ஞானத்தை மறைத்து அறியாமையாகிய அஞ்ஞானத்தில் பொருத்துவிடும் என்று உணர்வாயாக.

இந்த மூன்று குணங்களும் மாறிமாறித் தத்தம் காரியங்களைச் செய்யும். இவற்றில் ஒன்று மேலெழும்போது மற்றையிரண்டும் கீழுடங்கும். சத்துவம் மேலெழும்போது இராஜசு தமசு என்ற இரண்டு குணங்களும் கீழுடங்கிவிடும். இராஜோகுணம் மேலெழும்போது சத்துவ தமோகுணங்கள் கீழுடங்கிவிடும். தமோகுணம் மேலோங்கின் சத்துவ இராஜோகுணங்கள் கீழுடங்கிவிடும்.

(கவனம்வைத்து நோக்கின் இதை யனுபவமாக வுணரலாகும். இந்த மூன்று குணங்களின்பு விருத்திகள் இத்தன்மையவென வறிந்தாலன்றி அவற்றில் நீக்கவேண்டியவற்றை நீக்கவும் கொள்ள வேண்டியவற்றைக் கொள்ளவும் ஒருவரால் இயலாது. ஆதலின் பகவான் அக்குணங்களின் சுபாவத்தைக் கூறுகிறார்.)

ஏ பார்த்த! எப்போது அறிவின் பிரகாசம் மிகுந்து நிறைந்த சாந்தம் தோன்றுகிறதோ, அதுவே சத்துவகுணம் என்று அறிதி. கருமங்கள் செய்வதில் மனம் நாடி ஆசையானதுண்டாகி லோபகுணம் வந்தடையின் அப்போது இராஜோகுணம் மேலோங்கியதென்று அறிவாயாக. ஒரு கருமத்தைப்பற்றி சிந்திக்கையில் இது தக்கது தகாதது என்று அறியாத போதும், சோம்பல், மயக்கம், உறக்கம் இவை நேரிடும்போதும் தமோகுணம் அதிகரித்ததென்று உணர்வாயாக.

(இப்போது மாணகாலத்தில் விருத்தியடைந்துள்ள சத்துவாதி குணங்களின் பலனைப்பற்றி பகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.)

ஏ கீரிடி! மாணகாலத்தில் சத்துவகுணம் மேலோங்கிவிருக்கப்பெற்றோர் தேவயோனிகளில் ஜனிப்பார்கள். இராஜோகுணம் மேலோங்கி விருக்கும் காலத்தில் இறந்தோர் மனிதயோனிகளில் பிறப்பார்கள். தமோகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கையில் மரித்தோர் மிருகாதி மூட யோனிகளிலே பிறப்பார்கள். இச்சத்துவாதி குணங்களின் வேறு பயன்களையும் நீயறியும்படி உரைக்கிறோம் கேட்பாயாக.

சாத்துவிக தர்மத்தின் பலம் நிர்மலமானதாம். இராஜசு தர்மத்தின் பலம் துக்கத்தை யனுபவித்தலாம். தாமஸதர்மத்தின் பலம் அஞ்ஞான

மாம். மேலும் சத்துவகுணத்தினின்றும் ஞானமுண்டாம். இரஜோ குணத்தினின்றும் உலோபமுண்டாம். தமோகுணத்தினின்றும் மோகம் களும் அஞ்ஞானமுண்டாம்.

எப்போதும் சுத்தமான சத்துவகுணத்தைப் பிரதானமாகவுடைய மனிதர் மேலுலகமாகிய பரலோகத்தை யடையாநிற்பர். மத்தியகுணமாகிய இரஜோகுணத்தைப் பிரதானமாகவுடையோர் மத்திய உலகில் மரதுட ஐன்மமாய் வாழ்வார்கள். அதமமாகிய தமோகுணத்தைப் பிரதானமாக உடையோர் அதோகதியாகிய பசுவாதி ஐன்மங்களை யடைவார்கள்.

ஏ பார்த்த! எவன் “இச்சத்துவாதி குணங்களே சர்வ கர்மங்களுக்கும் கர்த்தாவாம். வேறு கர்த்தாயில்லை. நான் அவற்றின் கர்த்தாவல்ல. நான் விகாரமற்றவன்” என்று அக்குணங்களையும் சாக்ஷியான ஆன்மாவாகிய தன்னையும் வேறு பிறித்திற்கிருளே அப்புருடன் பிரம்மத்தன்மையை யடைகிருளுதலின் அவன் முத்தியின்பத்தை யடைந்தவனாவான்.

(அப்புருடன் எவ்வாறு முத்தியின்ப பெய்துவான் என்பதைப் பகவான் அருளிச்செய்கின்றார்.)

“ஏ பர்க்குண! இத்தேகத்தோடு கூடி சீவிக்கையிலேயே பிறப்பிற் பிற்குக் காரணமாகிய இம் முக்குணங்களையும் மாயாமயம் என்றறிந்து அவற்றைப் பரித்தியாகம் செய்தவன் பிறப்பு மூப்பு இறப்பு என்ற இவற்றின் துக்கங்களினைத்தையும் பரித்தியாகம் செய்து மோட்சவிற்பத்தை யடைகிருள்” என்று பகவான் அருளிச்செய்ததைக் கேட்ட அர்ச்சுனன் பின்வருமாறு வினவுகின்றான்.

அரீகுகுணன்:—“ஏ பரந்தாமா! கடத்தற்கரிதாகிய இச்சத்துவாதி முக்குணங்களையும் கடந்த புண்ணியபுருடர்களின் சுபாவமும், அவர்கள் அக்குணங்களை யெவ்வித உபாயத்தால் கடந்தார்களென்பதையும், அவர்கள் இலக்ஷணங்களாகிய குறிகளையும் அடியேற் கருளிச்செய்யவேண்டுகிறேன்” என்றான்.

(பகவான் முக்குணங்களைக் கடந்தவனது இலக்கணத்தை யருள் கின்றார்.)

பகவான்:—ஏ பார்த்த! மாயாமயமாகிய சத்துவம், இரஜசு, தமசு என்ற முக்குணங்களின் காரியங்களாகிய பிரகாசம், பிரவிர்த்தி (தொழில்) மோகம் இவற்றை அடையாதபோது இச்சித்தமும், அடைந்தபோது துவேஷித்தமும் செய்யாதவன் குணாதீதன் எனப்படுவான்.

(இப்போது அவன் சுபாவத்தை யருளிச் செய்கிறார்.)

அவன் உதாசின புருடன்போல் இராகத்துவேஷங்களை யடையாதவ னும், அக்குணங்களோடு கூடியிருந்தே அவற்றால் அசைக்கப்படாதவனாக விருப்பன். மாணம் அவமானங்களிலும், சுகதுக்கங்களிலும், மண் பொன் னிலும், சத்துரு மித்திரரிடத்திலும், ஸ்துதி நிர்தைகளிலும், சமதிருஷ்டி

புடையவனாகவிருப்பான். இக்குணங்களோடு எனக்கு யாதொரு சம்பந்த முயில்லை, இவற்றையெல்லாம் பிரகாசிக்கும் ஆன்மாவே நான் என்ற திட நிச்சயமுடையவனே குணாதீதனாவன்.

(இனிப் பகவான், அந்த அதிகாரி எந்த உபாயத்தால் அம் முக்குணங் களைக் கடந்துவிடுகிறான் என்பதை யருளிச்செய்கிறார்.)

இவர்கள் எவ்வகையாலேனும், ஒப்புயர்வற்ற பரமேசுவரனாகிய என் னிடத்தில் வைத்த அன்னிய பக்தி யோகத்தினால் சத்துவாதி முக் குணங்களையும் கடந்து நித்தியமாகிய மோக்ஷவிட்டை யடையாநிற்பர்.

ஏ பார்த்த! என்றும் கெடாத ஞானமும், அழியாத மோக்ஷமும், நிரதி சயமான ஆனந்தமும், சாக்ஷதமான தருமமும் என்னிடத்தினின்றே உண்டாகின்றனவாதலின் என்னிடத்து வைத்த நீங்காத அன்னிய பக்தியி னால் அதிகாரிக்கு மோக்ஷம் உளதாகும். (தொடரும்.)

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கீடக்.

ஓர் அறிவிப்பு.

இரயில் ஸ்டேஷன்களிலுள்ள ஹெக்கின்பாதம் கம்பெனி யாரின் புத்தகக் கடைகளிலெல்லாம் நமது “ஆனந்தபோதினி” சஞ்சிகையும், நம்மால் பிரசுரிக்கப்படும் தமிழ் நாவல்களும், இங்கிலிஷ் நாவல்களும் மற்ற புத்தகங்களும் விற்கப்படும். ஆங் காங்குள்ள சந்தாதாரர்களும் ஏனையோரும் வேண்டிய புத்தகங் களை அக் கடைகளில் வாங்கிக்கொண்டால் நமக்குக் கடிதம் எழு தும் செலவும் தபால் கூலி முதலியவையும் மிச்சமாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஏஜென்டுகள்.

இதனால் அனைவர்க்கும் அறிவிப்பது யாதெனில்:-ம-ந-ந-ஸ்ரீ, வேலூர் ர. வெங்கடாசல முதலியாரவர்களையும், ம-ந-ந-ஸ்ரீ, S. இராமாநுஜாசாரியா அவர்களையும் நமது ஏஜென்டுகளாக நிய மித்திருக்கிறோம். தற்சமயம் வெங்கடாசல முதலியார் தென் இந்தியாவிலும், இராமாநுஜாசாரியார் இலங்கைப் பிரதேசத் திலும் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். சந்தா சேர்வோர் ஏஜென் டிடம் பணம் கட்டி இரஃதும் அதுவரை வெளியான சஞ்சிகை களும் பெற்றுக்கொள்ளக் கோருகிறோம். இன்னும் வேண்டிய புத்தகங்கள் முதலியவற்றிற்கும் ஆர்டர் கொடுக்கலாம்.

சந்தாதாரர்கள் ஆனந்தபோதினியின் அபிவிருத்தி விஷயத்

தில் நமது ஏஜென்டுகளுக்குத் தங்களால் கூடிய உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்:

பிளங் சிங்கப்பூர் முதலிய அன்னிய நாட்டிலுள்ளோர் வேண்டியவற்றிற்கு முன் பணமனுப்பியே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வி-பி-யில் எதைபும் அனுப்ப அனுசூலப்படாது என்று அறிவித்துக்கொள்கிறோம்.

நா. முனிசாமி முதலியார்,
பத்திராதிபர்.

அம்பாலிகை அல்லது அதிசய மாணம் (118-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

மலையாளி:—எந்தத் தப்பிதம்?

கறுப்பண்ணன்:—அந்த ஆனந்தலிங்கையினில் சேர்த்ததுதான்.

மலை:—அதைத்தான் உன்னுடைய பெரிய தந்திரமும் சாமார்த்தியமும் புத்தி சாதுர்யமுமாகிய ஏற்பாடென்று மிகவும் மெச்சிக் கொண்டாயே.

கறுப்:—“நீ யதைப்பற்றி கேலி செய்வது அக்கிரமம். அத் தவறு நேர்ந்தது எவ்வாறெனின், போலீஸ் இலாகாவில் துப்பறிவதில் ஆனந்தலிங்க என்ற பெயருடையவர்கள் இரண்டு ஆசாமிகள் இருக்கிறார்கள். ஒருவன் சாதாரணமானவன். அவனுயிருந்தால் நாம் ஏற்படுத்தி வைத்த ருசவுகளைக்கண்டதே உடனே மனோகாணைப் பிடித்து கைது செய்துவிட்டிருப்பான். அதோடு அவன் காசாசையுடையவன். நமது எண்ணம் ஒரு கஷ்டமுயின்றி நிறைவேறிவிட்டிருக்கும். இன்னொரு ஆனந்தலிங்க இருக்கிறானே அவன் மிகப்பிரக்கியாதி பெற்ற நபுணன், சத்தியவான். நான் எப்படியோ புத்திபிசகி முன்சொன்னவனைவிட்டிவிட்டு பின் கூறியவனை யழைத்து வந்துவிட்டேன். கடைசியில் அவன் நமக்கு எமனாய்விட்டான்” என்றான்.

அதன் பிறகு மலையாளி, பவானியும் ஆனந்தலிங்கும் சங்குத்திக்குச் சென்று பார்த்தார்களென்று தான் கேள்விப்பட்டதாக கறுப்பண்ணனிடம் கூறினான்.

கறுப்பண்ணன்:—அவன் ஒருத்திதான் அம்பாலிகையின் அடையாளத்தை நிச்சயமாயறியக் கூடியவன்.

மலையா:—“ஆ! அப்படியாயின் அத் துப்பறிபவன் இதுகாறும் எல்லாம் அறிந்துகொண்டிருப்பான். அம்பாலிகை யுயிரோடிருக்கிறான் என்று கூட அறிந்துகொண்டிருப்பான்” என்றான்.

கடைசியில் கறுப்பண்ணன்—அவன் அச்சுதன் சுவத்தை யங்கு கண்டிருக்கவேண்டும்” என்றான்.

மலை:—“இருக்கட்டும் அப்படியவன் பார்த்தேயிருந்தான். அப்புறம்?”

கறுப்:—பவானி இறந்தவன் பலானவன் என்று கூறிவிட்டிருப்பான்.

மலை:—மறுபடியாவும் உண்மையே யென்று வைத்துக்கொள்வோம்.

கறுப்:—அப்படியிருந்தால் குற்றவாளிகள் யாரென்று அவன் சுலபமாய்த் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாகும்.

மலை:—“உன் பேசாதிரு” என்றான்.

அவன் முகத்தில் ஒருவித குரூரமான பிரகாசம் உண்டாயிற்று.

கறுப்:—என்ன ஆபத்திருக்கிறதோ கவனிப்போம்.

மலை:—அச்சுதன் தற்கொலை புரிந்துகொண்டான். அவ்வாறே நம்பப்படுகிறது.

கறுப்:—ஆம் பொது ஜனங்களால்.

மலை:—மற்றபடியாருக்கு அதைப்பற்றி அக்கரை?

கறுப்:—ஏன்? ஆனந்தலிங்குக்கு.

மலை:—சே! அவன் செத்தவனின் கூட்டே. அவனை யொழித்துவிட வேண்டியதே.

இவ்வாறு இரண்டு துஷ்டர்களும் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அறையிலிருந்த தீபம் குறைந்த பிரகாசத்தோடே யெரிந்துகொண்டிருந்ததால் அறை முழுதும் வெளிச்சமில்லை. “அவனை யொழித்துவிட வேண்டியதே” என்று மலையாளி கூறியபோது சட்டென்று திரும்பிப் போல்தா னிருக்கிறது” என்றான்.

இருவரும் திடுக்கிட்டு எழுந்தார்கள். இரண்டு நிமிடங்கள் இருவரும் மௌனமாயிருந்தபின் “உனக்கு ஏதாவது சத்தம் கேட்டதா?” என்று கறுப்பண்ணன் தன் கண்பனைக் கேட்டான். மலையாளி “கேட்டாற் போல்தா னிருக்கிறது” என்றான்.

கறுப்பண்ணன் “இரு கவனிப்போம்” என்றான்.

அவ்வாறே இருவரும் மௌனமாய்ச் சமார் ஐந்து நிமிடம் உற்றுக் கேட்டார்கள். ஒரு சந்தடியுமில்லை.

மலையாளி “நாம் தவறாய் நினைத்துக்கொண்டோம்” என்றான்.

கறுப்பண்ணன் “அப்படித்தான் கருதுகிறேன்” என்றான்.

மலை:—நாம் இன்னது செய்யவேண்டுமென்று இந்த இரவே தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும். சற்றும் ஆலசியம் கூடாது.

கறுப்:—உன் யோசனை யென்ன?

மலை:—நான்கு பேரை யொழித்துவிட வேண்டும். பிறகு பயமேயில்லை.

கறுப்:—முதலாவது யார்?

மலை:—அம்பாலிகை.

கறுப்:—ஒருக்காலத்தில்.

மலை:—மற்ற எல்லாரையும்விட அவன் ஒழியவேண்டியதே பிரதானம்.

கறுப்:—என்?

மலை:—அவனை யந்த சுவப் பெட்டியிலேயே யடக்கம் செய்துவிடவேண்டும்.

கறுப்:—நான் ஒருபோதும் அதற்குச் சம்மதிக்கமாட்டேன்.

மலை:—அப்படியானால் நமது எண்ணம் அடியோடு கெட்ட மாதிரியே. நீ யப்பெண்ணின் மேல் வைத்திருக்கும் காதலால் நமக்குக் கிடைக்கும் ஆஸ்தி யடியோடு போய்விடும்.

கறுப்:—அவன் மடியவேண்டியது அவ்வளவு அவசியமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

மலை:—அது மூக்கிய அவசியமானது. நாம் மனோகாளை யொழித்துவிட லாம். பவானியையும் ஒழித்துவிடலாம் அந்த ஆனந்தவிக்ளை யொழிப்பது சந்தேகம். அம்பாலிகையையும் ஒழித்துவிட்டால் பிறகு அவனுக்கு நாம் அஞ்சவேண்டியதில்லை. நம் மேல் குற்றம் சாட்ட வாவது சாட்சி கூறவாவது ஒருவருமில்லாத வரையில் அவனால் ஒன் றும் செய்ய முடியாது.

கறுப்:—நான் இப்போது முடிவாய் ஒன்றும் கூறமாட்டேன்.

மலை:—இது ஆவசியம் செய்யத்தக்க சமயமல்ல.

கறுப்:—“மனோகாளை யொழித்துவிட்ட பிறகு இதைப்பற்றி யோசிக்க லாம்” என்றான்.

மலையாளி யதற்குப் பதில் கூறுவதற்குள் இரண்டு துஷ்டர்களும் திப் பிரமை யடையத்தக்க ஒரு சர்ப்பவம் நோர்ந்தது. அதாவது,

அரைக்குள் “ஐயன்மீர் உங்களுக்கு வந்தன மளிக்கிடேன்” என்று கிதானமும் உறுதியுமான குரலில் ஒரு சத்த முண்டாயிற்று.

இருவரும் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினார்கள். எதிரில் நிற்கும் உருவத்தைக் கண்டதே அலறிக்கொண்டே துள்ளியெழுந்து நின்று இரண்டொரு நிமி டங்கள் விழி பிதுக்கிவிடுவதுபோல் பார்த்தார்கள். அவர்கள் மனோ கலை மயின்னவிதமென்று சொல்லமுடியாது. முகங்கள் சாம்பல் நிற மடைந்தன. கை கால்களை யசைக்கவும் கூடாதவர்களாய் ஸ்தம்பித்து விட்டவர்களபோல் நின்றார்கள்.

இவ்வளவிற்கும் காரணமாகிய மனிதன் அறையின் மத்தியில் நிற் கிறான். இருவர் கண் பார்வையும் அவனைவிட்டு நீங்கவில்லை. அவ்வாறு அறையின் மத்தியில் நிற்பவன் இவர்கள் இறந்து போனவனென்று என்னளவு அய்யமுமின்றி நம்பிக்கொண்டிருக்கும் அச்சதன் என்பவனே. (தொடரும்)

சூரணி. குப்புசாமி முதலியார்:

பொது சமாச்சாரங்கள்.

கலியுக அர்ஜுனன்.

குண்டுர் வாசியாகிய புரபசர் ஐ. வி. அப்பாரால் என்பார் வில் வித்தை யில் தற்காலத்து அர்ஜுனன் என்று சொல்லும்படியாகப் பயின்றிருக்கிறா னாம். அவர் இப்போது இரங்கூனில் தமது வித்தையின் திறத்தைக் காண்பிக்கிறார். அவர் செய்யும் பலவித வில் வித்தை வேலைகளில் கீழ்க் கண்டவையு மடங்கும்:—

1. சுப்தபேதி. வில்லாளியின் கண்ணைக் கட்டிவிட்ட பிறகு யாதோ ரிடத்தினின்றும் வரும் சப்தத்தைக் கேட்டு அந்தக் குறியை நோக்கி அம் பெய்தல். இது தசரத சக்ரவர்த்தியாலும் பிருதிவி யாசனாலும் செய்யப் பட்டது. 2. ஒரு மனிதனது இரண்டு கண்களின்மேரில் இரண்டு ரூபாய் களை வைத்து மனிதன்பேரிப்படாமல் ரூபாய்களை அம்பினால் வீழ்த்துதல். 3. ஏககாலத்தில் குறி தவறாமல் கைகளினாலும் கால்களினாலும் எதிரெதி ராக எய்தல். 4. மச்சயந்திரம். மேலே கட்டித் தொங்கவிட்ட மச்ச உரு வத்தின் பிரதிபிம்பத்தை கீழே யிருக்கும் கண்ணடியில் நோக்கி அம்பெ ய்து வீழ்த்துதல். துரோபதை சுயம்வரத்தின்போது இது அர்ஜுனனால் செய்யப்பட்டது. 5. மனோ தந்தி. கண்ணுக்குத் தெரியாது மறைவில் வைக் கப்பட்ட ஒரு குறியை மனதினால் தியானித்து அம்பெய்தல். 6. ஒரு மனி தன் கையில் உயரத் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் எலுமிச்சம் பழ த்தை நோக்கி, மனிதன்மீது படாமல், அம்பெய்தல். 7. நமஸ்கார பாணம். பலவகைத்தான வணக்கங்களைப் புரியும்படி பாணம் தொடுத்தல். இது அர்ஜுனனால் மாத்நிரம் செய்யப்பட்ட சிறந்த வேலையாகும். 8. மேலெறி யப்படும் கொம்புகளை அம்புகளால் தடுத்தல். 9. சுப்த தல பஞ்சுணை. பாம்பு வளைவாய் நடப்பட்டிருக்கும் ஏழு கொம்புகளை ஒரே அம்பினால் எய்து வீழ்த்துதல். இது மேற்கூறியபடி வளைவாய் நின்ற பனைமரங்களின் பின்னால் மறைந்திருந்த வாலியை இராமர் கொன்றபோது காட்டிய செய லாகும்.

மற்றும் இரும்புச் சங்கிலி யறுத்தல், வண்டிகளைப் பல்வினால் கடித் திருத்தல், மார்பின்மீது கருக்கல் வைத்துடைத்தல் முதலிய, திறமை களும் செய்வாராம்.

மலையாளத்தில் ஒரு கோயிலில் பிரதிபினமும் 1000 பேர்களுக்கு சமா ராத்தை செய்கிறார்களாம். உண்டபின் எச்சில் இலைகளை எண்ணினால் 1001 இருக்கிறதாம். இவ்வொருவன் யாரென்று இதுவரையில் தெரிய வில்லையாம். இவ்விதமாக 1000 இலைகள் போட்டு, 1001 இலைகள் வெளி வரும் வினோதம், பல ஆயிரம் வருடங்களாக, நடந்து வருகிறதெனச் சொல்லுகிறார்கள். (அது எந்தக் கோயில் என்பதை வறித்தோர் தெரிவித் தக் கோருகிறோம். ப-ர்.)

பெரிய மணி—உலகத்தில் உள்ள மணிகளில் மிகப் பெரியது ஜபான் தேசத்தில் ஒலாகா நகரிலுள்ளது. அந்த மணி 24 அடி உயரமும் 200 டன் (1 டன்=2240 ராத்தல்.) பாரமுடையது.

உயரமான கட்டிடம்—அமெரிக்காவின் தலைநகரமாகிய நியூயார்க்கி லுள்ள உயரமான கட்டிடம் 792 அடி உயரம். அதைக் கட்ட நேர்த் செலவு 80 இலட்சம் புலன் (நாலரைகோடி ரூபாய்.)

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

இரக்தாஷ்டிமூல கார்த்திகை—கலியுகாதி 5026 சாலிவாகனம் 1847,
பகலி 1334—கொல்லமாண்டு 1099-1100—ஹிஜரி 1343,
இங்கிலிஷ் 1924—நவம்பர் மீ—டிசம்பர் மீ—

சந்திரை	நவம்பர்	வாசம்.	தி.தி.	நவம்பர்திரை.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	ஞா	பஞ்59-28	புன60	சித்60	கரிநாள்
2	17	திங்	சஷ்60	புன7-38	அ7-38சித்	கரிநாள் [34-13
3	18	செவ்	சஷ்5-25	புச14-35	சித்60	அனுஷ்டா கார்த்திகை
4	19	புத	சப10-18	ஆ.920-33	சித்60	இருஷ்டாஷ்டமி, கால பைரவாஷ்டமி
5	20	வியா	அ13-30	மக24-45	அ24-45சி	கதிரறுக்க
6	21	வெ	நவ14-45	பூம்27-0	சித்60	மாடுகொள்ள
7	22	சனி	தச13-40	உத்27-5	மர60	தனுராயனம் 32-33
8	23	ஞா	ஏகா10-28	அஸ்25-0	அ25-0சித்	மத்வ சர்வ ஏகாதசி
9	24	திங்	து5-10	சித்20-58	பி20-58அ	பிரதோஷம், அவமாகம், யமதீபா
10	25	செ	சது50-10	சுவா15-23	சி15-23 ம	கரிநாள், மாசசிவராத்திரி
11	26	புத	●41-10	விசா8-40	சித்60	அமாவாசை
12	27	வியா	பிர31-45	அனு1-23	சி1-23பி	
13	28	வெ	துதி22-30	மூல46-43	அ16-43பி	
14	29	சனி	திதி13-55	பூரா40-20	சித்60	செ 6 உதுலா-ச ராகு
15	30	ஞா	சது6-18	உத்35-3	அமி60	12, தனு-பு கே 21, மீன-செ
16	1	திங்	பஞ்59-58	சிஞ31-15	அ21-25சி	
17	2	செ	சப51-58	அவி29-0	சி29-0மர	
18	3	புத	அ50-33	சத28-30	சி28-30அ	
19	4	வியா	நவ50-40	பூர29-38	சித்60	சூரி குரு புத சனி சக்
20	5	வெ	கச52-18	உத்32-13	சி32-13அ	சாவமுகார்த்தம்
21	6	சனி	ஏ55-10	ரேவ36-5	மா36-5சி	சர்வ மத்வ ஏகாதசி
22	7	ஞா	து59-10	அசு-40-58	சித்60	மச்ச துவாதசி
23	8	திங்	தி60	பரணி46-48	சி46-48ம	பிரதோஷம்
24	9	செவ்	கிர3-50	ஃகிரு53-23	அ53-23சி	கிருத்திகை, அண்ணாமலை யார் தீபம்
25	10	புத	சு09-23	ரோ60	சித்60	பௌர்ணமி, விஷ்ணு தீபம்
26	11	வியா	பவு15-20	ரோ0-13	மர60	பிரயாணம் விலக்க
27	12	வெ	பிர21-48	மிரு7-35	சித்60	மார்க்கடிரபகுளம்
28	13	சனி	துதி28-25	கிரு15-15	சித்60	வியா தியஸ்தர் குளிக்க
29	14	ஞா	திதி34-55	புன22-50	சித்60	மூலகார்த்திகை 51-48 தனுசாவி நா-51-48

மின்சாரமாயவன் .

மின்சாரமாயவனும் பெரியண்ணனும், ஸார்ஜெண்ட் கமலநாத னுடைய பெருமை, சுந்தரபூபதி பிரபுவின் பணப்பெட்டிகள் கண்காட்டப் படல், மின்சாரமாயவன் பிசாண்டிபுரம் பிரயாணம் போவது கவனிக்கத் தக்கது. இராஜாராம் வீடு பார்க்கத்தகுந்தது, தமக்கைக்கும் தம்பிக்கும் மன ஸ்தாபம், பெண்களை கட்டிவ்வையாது ஆண் பிள்ளைகளை விடுவதுபோல் விட்டுவிட்டுவதால் கோரிடும் விபரீதங்கள், வானூர் ஹோட்டலில் மின்சார மாயவனுக்கும் கந்தனுக்கும் சண்டை போலீஸார் கிப்பவிகளின் பாலையத் திற்கு வருதல், கமலநாதன் மின்சாரமாயவனுக்கு அதிக சாமர்த்தியமாக யிருந்தும் ஐக்கியப்படல் (அதிசயம்) ஜெயதேவியும் அவன் அத்தனையும் இரத் திளபுரீயில் உலாவுதல் அவ்விடம் வேடிக்கையான சூபத்து ஆச்சரியமா யிருக்கும். இதன் விளைகுபா 1 8 0. கமலவன் அற்புதம் 0 12 கமலாஸனி 1 0 சதிகலோசனை 0 6 பரிமளரோஜா 0 6 கமலவதனா 0 6 ச... னுருயை 0 8 சுருந்தமாலினி 0 6 நால்வாச்சரிதம் 0 8 பலபத்தர்கன் 0 10 ஆழ்வார்கள் சரித்திரம் 0 8

அராபிக்கதை .

இது, தமிழ்நாட்டுக்கும் பிரசித்தியானது; படிப்போர் மன தைக் கவரும் அநேகம் அற்புத கதைகள் அடங்கியது; இப் போது நல்ல விதத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மனிதர்க்கு விநோதமாகப் பொழுது போக்குவதற்கு இக்கதை மிகவும் உபயோகமானதென்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். பெண்கள்மீது வெறுப்படைந்த ஓர் அரசன் தினமொரு பெண் ணைக் கலியாணம் செய்து இரவில் கூடி விடிந்தவுடன் வெட்டிக் கொன்றுவிடுகிற தென்ற நியமம் பூண்டிருக்கும்போது ஒரு பெண் அவனுக்கு இதுவுள்ள கதைகளைச் சொல்லியே அவன் தன்னைப்பும் மற்ற ஸ்திரீகளையும் கொல்லாதிருக்கும்படி செய்துகொண்டாள். இந்த ஒரு விஷயத்தைக்கொண்டே இதில் வரும் கதைகளின் அருமை பெருமைகளை நாம் நன்குணர்ந்துகொள்ளலாம். ஒவ் வொரு கதையும் மிக்க ஆச்சரியத்தையும், விடாநகைப்பையும், விவேகத்தையும், சுறுசுறுப்பையும் உண்டாக்கும். படிப்பவர் மனதை மேலும் மேலும் இழுத்துக்கொண்டு போவதில் இக்கதை முதன்மை பெற்றதாகும். இதன் விளைகுபா. 3-0-0.

அங்கதன் .

இச்சரித்திரம் இதிகாச ரத்னாகரிய இராமாயணத்தின்கண் இருப் பது. அறிவறிந்த மகவின் சுருணங்களை இனிதெடுத்துக் காட்டவல்லது. அங்கதன் துதுபோருத் திறமும், எதிரியின் கயவஞ்சகப் பேச்சுக்கிணங் காமல் வந்தகாரியத்திற் நிடமனதோடிருந்து, அவனது துர்ப்பலங்களை நிர்ப்பயமாய் எடுத்தரைக்குஞ் சாதுரியமும் பொருத்திப் படிப்பவர்க்குங் கேட்பவர்க்கும் உற்சாகத்தையும் மனக்களிப்பையும் பெருக்கக்கூடியது. இதுவரையில் இது தனி நாலாக வெளிவராதிருந்தது இப்போது வெளி யாயிருக்கின்றது. இத்தால் மாணவ மாணவியர்க்கும் பயன் ஆகும்படி இனிய கடையில் எழுதப்பெற்றுள்ளது. இதன் விளைகுபா 4.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி. ரெ. 167, மதராஸ்.

மஞ்சள் அறையின் மர்மம்.

இதனாலும் காரணப்பட்ட அனேகம் துப்பறியும் காவல்களையும், இதர துப்பறியும் காவல்களையும் கவனித்திருப்போர் இத்தகைய மிக்க ஆச்சரியமும் சாமர்த்தியமுமான துப்பறியும் காவல் இதுகாறும் எழுதப்படவில்லை யென்று எனில் உணர்வார்கள். இதில் குற்றம் செய்தகனுடைய சாமர்த்தியச் செயல்களும், குற்றத்தைச் சுண்டு பிடிப்பதனுடைய சாமர்த்தியச் செயல்களும் ஒன்றுக்கொன்று இணையற்றன காவலையிருக்கும். குற்றம் கடந்த இடத்தின் படங்களுக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. விசை ரூ. 1-8-0

மணவாளன் அனா 3 பரசுராமன் அனா 3
விமலன் அல்லது விதியின் வெற்றி அனா 4
சத்தியவசனி அல்லது பெயர்பகட்டால் வஞ்சித்தவன். அனா 4.

விக்கிரமாதித்தன் கதை.

இது பூர்வத்தில் மகா பிரக்யாதிபெற்று, கவர்த்தின கதையான மூப் பத்திரண்டு பதுமைகள் குழந்த சிம்மாதனத்தில் வேதானத்தையே காவல மாகக்கொண்டு 2000-வருடங்கள் அரசியற்றி அற்புத விசைகள் புரிந்த விக்கிரமாதித்தன் என்னும் சக்கிரவர்த்தியின் பிரபாகங்களை அம்மன்னனுக்குப் பின்னால் அரசியற்றிய வீரகுரூர்திர, பாக்கிரமசாலியாகிய போஜனகாராஜனுக்கு, விகோதரஞ்சிதம், மதஞ்சயவேசம், கோமனவல்லி, மங்கனவல்லி, மந்திரமனோமணி, சிவகாமோகனவல்லி, பரிமள மோகினி, கிருபாபரி பூணி முதலிய 32-பதுமைகள் சொல்லிய அருமையான ஆச்சரியங்களை.

இதேமாதிரியான பெரிய பெழுத்தில் அச்சிட்ட சுத்தமான பதிப்பு லெத்திராப் படங்களுடன் யிருக்கிறதா. ரப் விசை ரூபா 1 4 0, ஷெ திக்கு காகிதம் காலிகோ பயிண்டு ரூபா 2 0 0

அருணாசல புராணம் மூலமும் உரையும் 1-8-0.
சத்தியகாமன் அல்லது புத்திரனிவனே. அனா 12
சுவர்ணம்பாள்.

துப்பறிபவன் கதையிப்படிருந்த ஒரு பெருவிரற்றியின் அடை யானத்தைக்கொண்டு குற்றவாளியைச் சுண்டுபிடிப்பதில் அகனுடைய ரூபம் அறிவும் சாமர்த்தியமும் நன்கு விளங்கும். போகையானது மிக்க பாபச்செயல்களையும் செய்யத் துண்டக்கடிய கொடிய குற்றமென்பதும் முடிவில் அதனால் அவமானமும் இராஜ தண்டனையும் கிடைக்கும் என்பதும் இன்னும் அநேக நீதிகளும் தெரியவரும். இதன் விசை அனா 12.

மதினபூஷணம்.

இதில் குற்றவாளி உயிரோடிருப்பவனை இந்த விட்டவனாகவும், இந்த போனனை உயிரோடிருப்பவனாகவும், படித்தோர் எம்பும்படி செய்வது மிக்க வியப்பையுண்டாக்கும். அத்தகைய கன்னனுடைய குற்றங்களைச் சுண்டுபிடிக்கும் துப்பறிபவன் சாமர்த்தியத்தையும் படித்தும் வார்ப்பது மிக்க அபிமயமானது. நவீரவும் ஸ்திரீகளுக்கு அபிமய மீதிக் கவர்த்தின மனிப்பதால் உண்டாகும் நீமைகள் இதில் நன்கு விளக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இதன் விசை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

கமலசேகரன்.

ஓர் சுத்தவீரனுடைய அதிகசயங்களை. இச்சாதாயகன் உயர் குலத் தில் பிறந்தவனே பெரினும் நன் சிறிய தந்தையின் மோகச்செயலால் அனாதைப்போர் அன்னியால் கவர்க்கப்படுவதும் பிறகு தன் தந்தையர் களின் ஆலோசனைகள் அவனெதிரிற்ருன்றி அவனுக்கு வேண்டிய சமயம் களிலெல்லாம் உதவி செய்வதும் மிக்க ஆச்சரியமாக விருக்கும்.

இதில் அதிகசயரமும், சோகாசமும், வீரரமும் உண்மைக்காதலின் அழர்வ குணங்களும் கிறைந்திருக்கின்றன. இதன் விசை ரூபா 1 12 0.

நளினசுந்தரி அல்லது நாகரிக தட்புடல்.

பிரஹ்மஸ்திரி சுப்பிரமணிய சிவம் அவர்கள் எழுதியது.

தேசாபிமானமும், ஜனாபிமானமும், மதாபிமானமும் கிறைந்து விளக் கும் நாவல். வீரத்தன்மையும் விசுவாசமும் மிகுந்த வீரனாத் தேவனது நடவடிக்கைகள் படிப்போர் மனதைப் பாவசப்படுத்தும். யானைக்காதன் மகம்மத்கானுடைய ராட்சதப்புத்தம் ஆச்சரியமாயிருக்கும். காதலிகளான காராயணசாமி, நளினசுந்தரி இவர்களுடைய செயல்கள் தகவல்தீர் தேற்ற விஷயங்களுமாம். இதன் விசை அனா 10.

இரத்தினபுரி இரகசியம்.

இதில் மிக்க ஆச்சரியமும் கெஞ்ச திகேகிடக்கடியவையும், ஆதிமுதல் அந்தம் வரைபில் மனதைச் சுவரக்கடியவைக்களுமான சம்பவங்கள் கிறைத் துள்ளன. பலவித நடவடிக்கைகளைப்பூடைய பாத்திரங்களுக்குமிறுப்பதால், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டாந்த பூர்வகமாக நீருயித் தப்பட்டிருக்கின்றன.

எமது சிறுவர், சிறுமிகளும், ஸ்திரீகளும் அவசியமாய் உணரவேண்டிய இவ்வெனே ஆசா விஷயங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கு விளக்கிச் சுதர்ப்பட் டிருக்கிறது. இதன் இனிமையும் அருமையும் வாசிப்போர்களால் முன் னமே புகழ்ந்து உறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இதைப்பற்றி காம் அதி கமாய்க் கூறவேண்டவதில்லை. இதில் எல்லா ரகங்களும் பூரணம் யிருக் கின்றன வென்று உறகிரேம். இரண்டு பாகமும் விசை ரூபா 4 0 0.

அமராவதி அல்லது அதிகசய மர்மங்கள்.

இது யித்த பிரகாரமே யுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் கிறைந்த ஒரு காவல். தருமவீரன் சமயசம்பிக்கையும், கோமையான நடவடிக்கையும், கைக்கர முடையவனு மிருந்தால் அனை தான் கோவிய காரியத்தில் யுயிர் பும் ஜெயம்பெறுவான் என்பதும் சுத்தசைவ ஆபத்தானதும் தப்பித்தல் கோண்டு சீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவா னென்பதும் இதில் என் னும் நீருயிச்செய்யப் புகுக்கிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சம்பவமும் அதி காரத்தையுடைய வீரத்து அடியோடு மனதைச் சுவரத்தக்கதே. அம்மபி விதமெனத் தோன்றும் அநேகச் சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே கடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அனாத் மனமிறுச்சியை யளிக்கும். இதிலுளும் முக்கிய பாத்திரங்கள் ஒவ்வொருவருடைய சரித்திரமும் திக் கொகு விசயமாக துப்பறியும் கதைப்போன்றிருக்கும். சுருக்கிக் கதின் இச்ச காவல் பொரு அதிகசயக் கதைச்சிவமே பெனலாம்.

2-பாகமும் விசை ரூபா. 4.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

அல்லது அதிசயப் புதையல்.

(ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் எழுதியது.)

பண ஆசை எத்தகைய பேரும்பாதகத்தையும் செய்யத் துண்டும் கொடிய பேய் என்பதும், அக்காபஸ்தரும், நம்பினவர்களைத் துரோகம் செய்யும் பாதகரும் முடிவில் ஆண்டவனால் எப்படியும் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதும், நீதியும் சத்தியமு முடையோர் முதலில் கஷ்டத்தை யனுபவித்தாலும் முடிவில் பூரண நன்மையை யடைவார்கள் என்பதும், இக்கதையில் நன்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. கதாநாயகியாகிய லோகநாயகியின் புத்தி சாதுர்யமான் நடக்கைகளும், துப்பறிபவனது சாமார்த்தியமும், ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒன்றின்பின் ஒன்றாக நேரிடும் அதிசய சம்பவங்களும், பேரய்விட்டதென்று யாவரும் கைவிட்டுவிட்ட பொக்கிஷத்தைத் துப்பறிபவன் எடுத்தளிக்கும் சாமார்த்தியமும் நீதியும், இதை வாசிப்போர்க்கு ஆதிமுதல் அந்தம் வரை வியப்பையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கும். வினா கு. 1.

வினையாட்டுச் சாமான்

அல்லது விபரீதக் கொலை.

இக் கதையில் மூன்று அதிசயக்கொலைகள் நடக்கின்றன. குற்றத்தைச் செய்த ஆசாமிகள் மிக்க தந்திர சாமார்த்தியத்தோடு தங்கள் குற்றங்களைச் செய்கிறார்கள். அதனால் ஒரு பிரபாதி கைது செய்யப்படுகிறான். வேறு சிலர் மேல் சந்தேகமுண்டாகிறது. கடைசியில் துப்பறிபவனுடைய தைரியமும், துணிகரமும் புத்திசாலித்தனமுமான முயற்சிகளால் மிக்க சாமார்த்தியவான்களான குற்றவாளிகள் கண்டு பிடிக்கப்படுவது மிக்க அதிசயத்தை விளைவிக்கும் கதையை காலப்போக்காக வினையாட்டாய் வாசிக்காமல் விஷயங்களை யுன்றிப்பார்த்தால் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயங்கள் அனைகம் இதில் இருக்கின்றன. வென்று நன்குணரலாகும். இதன் வினா குபா. 1-6-0.

ஆனந்தவின்

(11-துப்பறியும் கதைகளடங்கிய கதைக் களஞ்சியம்.)

இலண்டன் சாமர்த்தியத் திருடர்கள் என்ற என்னை வாசித்த கண்பர்களைக்கும் அதன் இனிமையை நன்குணர்ந்தே விருப்பர்கள். அதைப் போலவே இதிலும் பல துப்பறியும் கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. தைரியமும், துணிகரமும், மிக்க புத்தி சாமர்த்தியமும் சிறந்த ஆனந்தவின் அதி. யழகச்செயல்கள் இதில் ஒரு விசேஷம். அநேக இதில் அடங்கிய குற்றவாளிகள் எல்ல அந்தஸ்தி துள்ளுகளும், கல்வி யறிவுடையோரு மாதலால் அவர்களுடைய மிக்க சாமர்த்தியமான துணியத்த செய்கைகள் வாசிப்போர்க்கு மிக்க அதிசயத்தையும், பிரமிப்பையும் போஷையையும் மளக்கும். இந்த நாவல் முழுமையும் புத்திக்கு மிக்க நன்மையளிக்கும் உணவு சிறந்திருக்கிறது. 492-பக்கங்கள் கொண்டது. இதன் வினா குபா 2-10-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

பெரியோரைப் பேணுதொழுகிற் பெரியாரால் பேரா விழிம்பை தரும் என்னும் நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள இந்நூலில் ஒத்த காதலர்களுடைய மணத்திரம், சகோதரர் ஒற்றுமை, தஷ்டநிச்சிரகம், பெரியோரிலக்கணம், சிறியோர் பெரியோரைப் பேணுமையினால் உண்டாகும் அழிவு முதலிய விஷயங்களும் பிரவுமுன்னன.

இதில், உருக்மணியைத் திருமணஞ் செய்யச் சிசுபாலன் மணப்பந்தலில் அமர்ந்திருக்கும்பொழுது, உருக்மணியால் காதலிக்கப்பெற்ற கண்ண பிரான், காத்திருந்தவன் பெண்ணை நேற்றுவந்தவன். கொண்டுபோனான் என்று உலகம் உறும் வாக்கியத்திற்கொப்ப உருக்மணியின் கையைப் பிடித்துத் தேரிலேற்றித் துவாரகை கொண்டிபோவதும், பலதேசத்த மன்னர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியை வளைந்துகொண்டு போர்புரிவதும், அவர்களை யெல்லாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி தோற்றோட அடித்துத் துவாரகை சென்று உருக்மணியைத் திருமணஞ் செய்துகொள்வதுமாகிய விஷயங்கள் படிப்பவர் மனத்தைச் கார்தம்போல் கவரும் பான்மையிலுள்ளன.

இந்நூல் ஏழு அத்தியாயங்களைக்கொண்டது. முதலாம் அத்தியாயம் முதல் ஏழாம் அத்தியாயம் வரையில் முறையே, சிசுபாலன் முற்பிறப்பு வரலாறு, சிசுபாலன் பிறப்பு, உருக்மணி திருமணம், நாரதரும் தரும புத்திரரும், ஜாசந்தன் வதம், இராஜகுய்யாகமும் அக்கிரபூசையும், சிசுபாலன் வதம் முதலிய விஷயங்களுள்ளன. இதன் வினா அனா 8.

அறபுத நவந்த ரம்பை.

இதன் வினா குபா 1.

கண்பர்களை! கதாநாயகி பருவகாலமடைந்து மனமின்றி சகல வித கைகளிலும் புத்தி மீறின தன் தமயினை யழைத்துக்கொண்டு புரவியின் மீதேறி வனத்திற் சென்று வேட்டையாடி யிரயில் கானில் இருவர்களுர் தயில் செய்து, பொழுதுவிடிய நவந்தரம்பை விழித்தெழுந்து பார்த்த அருகிற் தமயினைக்காணாது பதறி அருகிலிருக்கின்றன னனக்கனிற் புகுந்து அனந்த தியங்குவது சோகாசமாயிருக்கும். பின்பு சிலதாசன் தேடியும் தமையன் அசுப்படாமைமையினால் ஆறுமாதத்திற்குள்ளாக அசுப்படா விடிவ்தன் ஆவியைத் தாப்பது நிச்சயமென்று வைராக்கியங்கொண்டு தனதுடர் பிறந்தேனைத் தேடிச் செல்லுகிற மார்க்கத்தில் அநிதாவிய மூன்று பொருள்களை சம்பாதித்துக்கொண்டு புரவியை தாத்திவிட்டு சிந்தர்களைப்போல் கேசரி மார்க்கம் பறந்து தனது தமயினை யெடுத்துக்கொண்டு மஞ்சொட இரட்சதனை சம்பாதித்துச் செய்து மிக்க பயங்கரமாக விருக்கும்.

வீ ர தா த ன்.

தேவாரஜும் அவன் மனைவியும், காணும்போன சூழ்கதை செவிசாது, மனைவியை எட்டும் அதிசயங்கள், வீராதனும் கன்னியும், இரண்டாகது கலியாணமுடிவு, மனைவியை யணுகிச் சார்க்கத்தருந்தது. சர்க்கரை தோட்டத்தில் கொண்டாட்டம், உபாத்தியாயர் ஜென்ஞதன் கலியில் சித்திக்கொண்டான், கன்னியம்மான் இரகசியமான இடக்களைக் கண்டு பிடித்தல், வீராதன் ஞானசோக குருகையையும் இராஜாமய்யையும் காண்வது பெருமை, தேவாரஜின் சாராயக்கடை அழிக்கப்பட்டல், ஜானகி தாயர் தருத்த சம்பந்தில் பருமுறத்தல், உன்னையே உணவாவி துரோகம், (விடா நெய்ச்சு) தெருவிச் சலியான ஏற்பாடு, தாலிட்ஹெல், உபாத்தியாயர் ஜென்ஞதன் பிராணபத்தால் சப்பித்தான். இதன் வினா அனா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

இந்திராபாய்.

இதில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்கரம் என்ற கன் னன் கல்வி, சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமார்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனானவன், அவன் தன் சுய உருவத்தை காட்டாமலே செய்யும் மிக்க அபூர்வமானவனாயும், கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியானவனாயும், முதலில் அசம்பாவிதமாகத் தோற்றத் தக்கவையுமான பல கொலை களவு கள் மிக்க அதிகாரமானவனாகவும் இதுகாறும் கேட்டிராத விதமான வனாகவருமே விருக்கும்.

இந்திராபாய் பன்முறைகளில் அவனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர் பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணபத்தினிலிருந்து தப்பி வதும், அனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்கரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் தப் பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர் குக்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும். இதன் விவர ரூபா 2 8 0

கற்கோட்டை.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்து கொண்டுதோடு முடியுமட்டும் அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும், துணிகரமான தீர்ச்செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க்காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம்காதலர் பொருட்டாய், எவ்வளவு வரையில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்துகொள்ளச்சக்தியுடையவர்களா விருக்கிறார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக்கதைவிலுள்ள முக்கிய விசேஷமாகது, இதிலுள்ள கதாபாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளும், அவற் றின் பயன்களும், மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு நீதியை அந்தாட்சியோடு புகட்டுகின்றன. இதில் ஸூரிசியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 504 பக்கங்கள் கொண்டது விவர ரூபா 2.

பவளத்தீவு அல்லது குடும்பசாபம்.

நமது மனமோகி சஞ்சிகையில் பிரதிமாதமும்வெளியாகக்கொண் டிருந்த மேற்படி நாவலின் முதற்பாகம் (நமது சந்தா தேயர்களின் கோரி க்கையின்படி) புத்தக ரூபமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சோன் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சத் தியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவார்க்கும் மேலான படிப் பிணையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும், ஒவ்வொரு ரோத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்ப முதல் முடிவு வரை வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்துகொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். இதன் விவர 2-பாகமும் ரூபா 3-0-0.

கனகபூஷணம்.

இதில் கற்பிலக்கணம் விவரமாய் உலக அனுபவத்தோடு விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கதாநாயகி தனக்கு தேரிடும் மிக்க பயங்கர மான அனேக இக்கட்டுகளிலிருந்து தன் கற்புக்குப் பழுதுவராமல் தப் பித்துக்கொள்வது மிக்க சோகத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் தரும். சிறுவர் களுக்கு வேண்டிய நீதிகளும் நற்புத்திகளும் இதில் நிறைந்திருக்கின்றன. இந்த நாவல் ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் மனதை முழுதும் கவர்ந்து கொள்ளக்கூடியது. 2-பாகம் இதன் விவர ரூபா 8 8 0.

விலாசம்:—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மலையாள பகவதி.

இது, அடங்கா சம்பவம் யுண்டாக்கும் அற்புத தமிழ்க் கதை. இப் புத்தகத்தின் முதல் அத்தியாயத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்தவுடன் உன் டாகும் சிரிப்பு புத்தக முழுததை யும் படித்து முடித்த பின்னரும் கூட நெடுகோர்ம அரை அடங்கா திருக்கும். பேய் பிசாசு பில்லி குனியம் முதலியவற்றின் விசேஷ தங்களும், மாந்திரீகம், பேயாட்டு, கோடாங்கிக்கூத்து முதலிய ஜெக ஜால மாயா விசேஷங்களும், அண்டப்புருகர், வண்டிப்புருகர், வா கின்புருகர். முதலிய சண்டப்பிர

சண்ட யுத சண்டமாருதக் கோடைவிடிப் பெரும்புலித் திடீர்ப்புளுகாகிய பூசாரிகளின் மோசக் கூத்துக்களும், அவுட்டுச்சிரிப்பை யுண்டாக்கத் தக்க பல அற்புத விசேஷங்களும், இதில் விரிவாகக் காணப்படும். இது வேடிக் கைப் புத்தகமாயினும் ஒவ்வொரு வகையிலும் விசேஷத்தை யுண்டாக்கத் தக்கது. 247-பக்கங்கள் கொண்டது. இதன் விவர ரூபா 1.

ஜீவகன்.

இது, புதிய முறையில், இப்போது வெளிவரும் இனிய காவல்களைப் போல எழுதப் பெற்ற அரியதமிழ்க் கதை. பஞ்ச காலியங்களில் முதன்மை பெற்றதாகிய சேவசிந்தாமணிக் கதையே இக்கதையாம் எவ்வாச் சரித்திரங் களினும் ஜீவகன் சரித்திரம் பெயர் பெற்ற தென்பதைக் கற்றோர் யாவரு முணர்வர். ஆயினும், சிந்தாமணி மறைய செய்யுட் காலியமாகக் கிடீன வரையோடு கூடியதாகவு மிருப்பதால் அதிலுள்ள இனிய கதையை யாவ ரும் படித்துணர்தல் அரிதாயிருந்து வந்தது. ஆதலின் அதைச் சுருக்கி எளிய கடைவில் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறோம். இதன் விவர ரூபா 1.

ஞானக் கோர்வை.

சிவவாக்கியர், பட்டினத்து பிள்ளையார் சரித்திரம், ஷை முதலிய நூற் கோயிற்றிருவகல், 2-வது கோயிற்றிருவகல், 3-வது கோயிற்றிருவகல், 4-வது கோயிற்றிருவகல், ஷையார் திருவேங்கடம்மாலை, ஷை திருத்திலி ஷை திருச்சங்காடு, ஷை கைலாசம், ஷை பொது, ஷை வெண்பா, ஷை உடற் கூற்றுவண்ணம், ஷை திருவள்ளுவர் ஞானம், ஷை முதல்வன் முறைவிடு, ஷை அருட்புலம்பல், ஷை இரத்தகாலத்திறக்கல், ஷை நெஞ்சோடு புலம் பல், ஷை பூரணமாலை, ஷை சட்டமுனி ஞானம், ஷை ஞானம், பத்திரகிரி யார்சரித்திரம், ஷையார் மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல், பாரம்பாட்டித்தீர்பாட்டல், இடைக்காட்டுசித்தர் பாடல், அகம்பைசித்தர் பாடல், குதம்பைசித்தர் பாடல், கடுவெளி சித்தர் பாடல், சிவயோகசாரம், அகஸ்தியர் ஞானம் 9, ஷையார் ஞானம் 6, ஷை ஞானம் 16, அமுசணிசித்தர் பாடல், காதல்கார பூஜாவிதி, இராமதேவர் பூஜாவிதி, கொக்கண காயணர் வாங்கும்மி, உரோமரிஷி ஞானம், திருமூலசாயனர் ஞானம், கருணாநிதி பூஜாவிதி, ஞான சாதல் சாஸ்திரம், சிவானந்தபோதம், கீஜானந்தபோதம், நெஞ்சுரிவினக் கம், ஞானயேற்றம், ஞானாத்தினக் குறவஞ்சி, ஞானகும்மி, சப்பிரமணி யர் ஞானம், காயக்கப்பல், அகஸ்தியமுனிவர் ஞானம் 18, வால்மீகி ருத் திரஞானம் 16, சிவலாமாவளித்திரட்டு இவையாவும் அடங்கியுள்ளன. உயர்ந்த காலிகோ பவிண்டு செய்திருக்கின்றது. இதன் விவர ரூபா 1-4.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

இன்றையமைபாத சிங்க பலத்தைத்
தருவதெது?

குக்குறியுக்கவை டெக்ஸ்டுக் கமிடியாால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றவை.
நூதன தமிழ் நாவல்களும், கதைப் புத்தகங்களும்.
ஆணி—தப்புசாமி முதலியார்

இயற்றியவை.	கு.அ.	* சதானந்தர்	கு.அ.
லோகனாயகி ...	1 0	* ஜீவகன்வசனம் ...	1 0
வினாயாட்டிச்சாமான் ...	1 6	* காணன் சரிதை ...	0 12
பவளத்தீவு 2 பாகங்கள் ...	3 0	* பீஷ்மவிரியும் ...	0 10
தபால்கொண்டைக்காரர்கள் ...	0 14	* வீரத்தன்மையுள்ள நவீன மரத ...	0 10
இந்திராபாய் ...	2 8	* சிரோமணிகள் ...	0 10
அமராவதி 2-பாகங்கள் ...	4 0	* சீர்த்திசெய்தன் ...	0 8
மஞ்சள் அறைவின் மர்மம் ...	1 8	* அரிச்சந்திரன் சரிதை ...	0 8
கற்கோட்டை ...	2 0	* சோதரவாஞ்சை ...	0 6
பூங்கொதை ...	0 10	* நீலக்கொடி ...	0 5
விராதன் ...	0 12	* மணவான் ...	0 8
கனகபூஷணம் 2 பாகமும் ...	3 8	* பாகராமன் ...	0 8
கமலசேகரன் ...	1 12	* சிகபாலன் ...	0 8
தினகரகந்தர் ...	1 0	* அங்கதன் ...	0 4
ரத்னபுரி ரகசியம் 2 பாகமும் ...	4 0	* தசாவதாரம் ...	0 6
மதனபூஷணம் ...	1 0	* பூதிரூஷணன் துது வசனம் ...	0 6
சுவர்ணம்பாள் ...	0 12	* சண்டோபாக்கியாணம் ...	0 8
தேவகந்தர் ...	1 4	* கருணாகாரும் சத்தியவசனம் ...	0 8
குணசந்தரன் ...	0 12	* சத்தியவசனி ...	0 4
பத்மாவணி ...	0 14	* விமலன் அல்லது விதியின் ...	0 4
ஆனந்தலிங்கம் ...	2 0	* வெற்றி ...	0 4
மீன்சாரமாயவன் ...	1 8	* கண்டிபாஜா நாடகம் ...	0 12
குலசேகரன் ...	1 0	* இந்து வீகா ...	0 8
உமர் பாஷா 2 பாகமும் ...	4 12	* கண்ணன் பத்திரஸ்க்கிர்த்தனை ...	0 2
புஷ்பவனம் ...	0 14	* ரணினசந்தரி ...	0 10
வரதசந்தரம் ...	2 0	* ஜெகதலஜெகஜ்ஜோதி ...	0 8
அம்புஜாம்பி ...	2 0	* மதுகுதனன் ...	0 10
அயாஷா 2 பாகங்கள் ...	1 12	* மெய்க்காதலி ...	0 5
அந்தப்புரக்காதல் ...	1 4	* மேனாமினுங்கி கதை ...	0 8
மாண்டுகிரிஸ்டோ 2 பாகமும் ...	3 0	* வீணகாணன்ரோனேந்திரி ...	0 8
லண்டன் திருடர்கள் 2 பாகம் ...	2 12	* அகட விகட விலாச வினோதம் ...	0 10
இரங்கசாயகி ...	1 4	* மனோன்மணி கதை ...	0 8
இந்திராணி ...	1 4	* கோமளவல்லி கதை ...	0 8
மதனகாந்தி ...	1 8	* விகடவல்லி கதை ...	0 4
கமலநாதன் ...	1 8	* கமலமதி ...	0 8
கற்பகசந்தரி 2 பாகம் ...	2 12	* துயரானன் கதை ...	0 12
		* காமசேன ரகிகா ...	0 8
குசேலோபாக்கியான வசனம் ...	1 0	* பூர்ணவல்லி ...	0 6
மெய்சியா மெய்கா ...	3 0	* பூலோக லக்ஷ்மிகதை ...	0 10
அற்புத நவீதரம்பை ...	1 0	* வைணவக் கொத்து ...	0 8
பூராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய அனுபாச ஆருட சிந்தாமணி ...	0 6		
சரித்திரமும்உபதேசங்களும் ...	1 12	* சிமித்தியகுறி சாஸ்திரம் ...	0 2
மலையாளபகவதி ...	1 0	* ஸ்திரீபுருஷஜாதக நிறவுகோல் ...	0 8
கம்பராமாயண சங்கிரகவசனம் ...	2 0	* மருமக்கள் துயரம் ...	0 2
ராமாயண ஓடம் எலப்பாட்டு ...	0 8	* ததவணக்கம் ராமாயணம் அச்சில் ...	0 2
கனகரத்தினம் ...	0 0	* பகவத்தேவ சங்கிரகம் ...	0 2

குனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி. நெ. 167, மதுரை.

முறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த செந்தூரத்
தைக் காட்டிலும்,
தேகபலத்தைத் தரும்
ஒளடதம் வேறென்று
மில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுமம்
கனவான்களே!

இந்த லேசிதின் சென்
தூரமானது சாமான்ய
மானதன்று, அபாரமான
தத்துவத்தைத் தாக்க
டிய சத்தி அமைத்துள்
ளது. உறுதியாய் இதை
நம்பி வாங்கி சாப்பிட்
டால் ஒரே நடவையி
லேயே எமது மருத்தின்
விசேட ருணம் கண்டு
விகங்கும்.

தற்காலத்தில் பல காரணங்களால் உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலரோகம், குன்மரோகம், பித்தபாண்டு, கைகாங் முடக்கு, ஒலையாம்பி, பித்தவப்பம், கொஞ்சதொண்டை ஏரிச்சல், வயிறு உப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுவீனம், தேகஉளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், சித்திரையில்லாமை, தலைசுழற்றல், நீர் இதங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் சக்திமேகம் முதலியவைகளை ஆச்சரியப்படுத்தக்கூடியதாய் நீக்கியிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்தமான வியாதிகளைப்பத்தே ஊனையில் முழுதும் குணமாக்கி நரம்புகளுக்கு முறக்கேற்றி ரத்தவிர்த்தியைப் பெருக்கி சக்தியைத் தருவதில் ஒப்புயர்வற்றது. இதல்லாமல் இளைத்ததேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி தேகதடிப்பு, நகக்கண்வெளுத்திருத்தல்

இந்த வேலிச் சொந்தாரத்திற்குப் பத்தியமேகிடை யாது. எந்தப் பண்டமும் நீண்ட காலமாக இருந்தால், அந்நேரமாகாலத்தில் வயிற்றிற்கு துரோகம் செய்வாய். உப்பின் லேசான பண்பு உன்னால் பசி அதிகமாய் வருகின்றது. பச்சைப் பருந்திச் சொழும்பு, தயிர், பால், உருளைக்கிண்டி, குப்பு, பெய் இவை அதிக

வினாசம்:- தலைநகரம் கம்பேனி, தபால்பெட்டி நெ. 167, உதராம்.

கண்ணோப் மருந்து.

கண் கோய், கண்ணுத்தல், கடால், கீர் கடிதல், மண் கல், அந்திமாலை, பிளாட்டம், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் கலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும் மாணுக்கர்களுக்கும் ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் வெகு சிறந்த ஒவ்வொரு புட்டி 1-க்கு அணு 8.

கர்ணபிந்து.

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளா திருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தை 2-துளி காலை மாலைகளில் விட்டுவரகாதினுள்ள கோய்களெல்லாம் நீக்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணு 4.

வி. பி. தபாற்கலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சரீரத்தின் இயக்கமான இடங்கனாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து திரவியில் ஓயாத நமைச்சலைத் தடுத்துத் திரவியைப் பங்கப்படுத்தி சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டாக்கும் பணியும் படைகள் ஒரே தடையில் இந்த சர்வபடை சம்மாரன் வல்லுமை வைத்த உபயோகித்த மாந்தரத்தில் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணு 4.

ஒட்டோலீலா.

எப்போதும் நீங்காத மனோலாசத்தை உண்டாக்குவதில் இந்த வாசனைத் திரவியும் மிகவும் சிறந்தது. எவ்விதமான மனத்தை பிரயிச்சல் செய்து ஆனந்தத்தையும் இன்பத்தையும் தந்து இதற்குக் காரண சுகந்த மணமுடைய சென்ட் வேரென் டிரிஸ்டெயன்ஸ் ஒவ்வொரு வரும் எண்ணும்படிச் செய்யவல்லது. இதில் ஆல்ஹால் சாராயம் முதலியவைகளின் சம்பந்தமே கிடையாது இந்த நீங்காத வாசனையை உங்களுடைய கைகுட்டையிலாவது சொக்காய்களின் புறங்களிலாவது சிலதாளிகள் தடவிக்கொண்டால் சிறந்த பல புஷ்ப ஜாதிகளின் வாசனை கமழும். ஓர் கந்தவனத்தின் மத்தியில் நீங்கள் இருந்தால், அங்கு நின்றும் உண்டாகும் சுகந்த மணத்தை எவ்வாறு அனுபவித்துச் சுகிப்பீர்களோ அதினின்று பதின்மடங்கு சுகந்தை இந்த அத்தர்களால் மகிழ்வீர்களென்பது திண்ணம். கிரயம் புட்டி 1-க்கு அணு 10.

ஷை பெரிய புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

மயிர் போக்கும் சூரணம்.

இதில் கொஞ்ச மெடுத்துத் தண்ணீரில் குழைத்து உரோமமுள்ள விடத்தில் பூசி ஐந்து நிமிஷத்திற்குப் பிறகு ஒரு கடுதாசி காட்டினாலாவது, ஓலை நறுக்கினாலாவது வழிந்தால் மேற்படி மருந்து தடவிய விடத்திலுள்ள உரோமங்கள் முழுதும் இலகுவாய் நீக்கி மழமழப்பாகிவிடும், வேக்காடு எரிச்சல் முதலாகிய உபத்திசுவங்கள் உண்டாகாது. புட்டி 1-க்கு அணு 8.

விலாசம்:-தனலட்கமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

சோடா வாட்டர் பவுடர்.

வயிற்று கோயிருப்பவர்களுக்கும் ஜீரணசக்தி வில்லாதவர்களுக்கும் இது நல்லது. ஒரு ஆழாக்கு ஜலத்தில் 3-சிட்டிகளை சோடாவாட்டர் பவுடர் போட்டால் பொசுபொசுவென்று பொங்கும். உடனே சாப்பிடவும் எப்பம் வரும். உடனே வயிற்று கோயை சிமத்தும். புட்டி 1-க்கு அணு 0 6 0.

யூகலிப்டஸ் ஆயில்

(சுத்தமான நிலசிரித் தைலம்.)

வைத்தியத்தில் தேர்ந்த ஒரு அறுபோச வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்திபேதி, பிளேக் வியாதி, தேன் முதலிய விஷ ஐந்துத்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு வெட்டு காயங்கள், கம்பு சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெளிர்பட்டு வெந்த புண்கள், பிணைவைகள், பார்போன ரெண்கள், இன்புளூ வென்ஸா, மலேரியா, சலலித சுரங்கள், இருமல், கக்குவா இருமல், வாய்வு, சிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் சட்டி முதலிய கோய்களுக்குக் கைகண்ட ஒவ்வொரு புட்டி 1-க்கு அணு 4.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணு 4
1 " 1-டஜன் (12) ரூ. 2 8 0

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிர்வாசனம் பட்டையாகவும் பசுமைநிறமாகவும் சாம்பல் நாரணமாகவும் ஆகி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது கைவழிமா நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன் இருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டாக்கும். மேலே கூறியுள்ள விகாரானவர்கள் இதில் கிடையாது. இதைப் பூசிய பிறகு முகவட்சணமும் வசிகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இது உண்மை. இதைப்போன்ற தைலம் வேறெங்கும் கிடையாது. வேறு எந்த விதமான செட்ட குணங்களும் இதில் இல்லை. இந்த அருமையான தைலத்திற்கு கிடைத்திருக்கும் கனவான்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டை கண்க்கிட முடியாது. இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்க்கலோடு வைத்து வரும் ரூ. 1.

கூந்தல் வளரும் தூளிகள்.

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரத்தினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் கிழுதுபோல் உண்மையாய் வளரும். பேன் சோதா, சுண்டி உண்டாகாது, மயிர் உதிராது, அழுக்கை பான இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணு 12.

விலாசம்:-தனலட்கமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

சர்வமேக நிவாரணி தைலம்.

இந்த பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சலி திராவகத்தை காலமாலே இரு வேளையும் 10 நாளைக்கு உட்கொண்டால் வெகு நாளாய் திரேகத்தில் ஊரிய மேக ரோகங்கள், மேக வாய்ப்பு, தலூர் வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக் காலவாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேக ரோகத் தால் உண்டான வெடிப்பு நிணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், தியீர் வாய்ப்பு, ஸ்தூல் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்திமுதலிய கிரந்திபுண்கள் துண்டாவாழை படைகள், நகச்சுறுக்காய், சகல முலங்கள் முதலிய ரோகங்கள் நெருப்பிட்ட பஞ்சு போல் போகும். அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செளக்கியத்தை உண்டாக்கி அநிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி பால், நெய், கரி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடிய துமபேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளின்றி, சுகமாய் வியாதிகளைக் கண்டித்து சுகப்படுத்தக்கூடிய உண்மையான மருந்து. புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1-8-0.

874 கோப் கியூர் என்னும் சுஷ்ய அரி.

கப இருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், சுஷ்யம், சளி இருமல், கக்குவா இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜுவதோஷம், அபாயமான ஈழை இருமல், தொண்டை யெரிச்சல், தொண்டை கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளுமையான வஸ்துவை சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் இவை முதலான வியாதிகளை நாலு தினத்தில் கண்டித்து கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் துங்கச்செய்யும். புட்டி 1-க்கு ரூபா 1. தேர்த்தியான பட்டு அங்கவஸ்திரங்கள்.

ஐந்தரை முழ நீளம் இரண்டரை முழ அகலம் துறைந்த கியூம் நுபா 3—0—0.

நாகரீகமும் அழகும்வாய்ந்த இந்த நவீன பட்டுகுட்டை மிகவும் தேர்த்தியான பனபனப் போடும் கூடிய, பட்டினால் செய்யப்பட்ட இக்குட்டைகளை சிரசில் சுற்றிக்கொள்ளவும் கமிஸ், குடித்தினி, கோட் முதலிய சொக் காய்களின்மேல் போடும் துப்பட்டாக்களாகவும், ஸ்திரீகள் மேலாக்காகவும் சிறு பெண் பிள்ளைகள் தாடிணியாகவும் அங்கவஸ்திரமாகவும் உபயோகிக்கலாம் இதில் பச்சை, வெள்ளை, சிகப்பு, வெண்சிகப்பு, ரோஸ், ஹதா, நீலம், மஞ்சள், மேகவண்ணம் முதலிய பலநிறங்கள் உண்டு. வேண்டுமோர் துன்ன குட்டை வேண்டுமென்ற எழுதியனுப்பவும்.

விலாசம்:-தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி No. 167, மதராஸ்.